CAURĀS AKAS

Kungs, es ticu, Kungs, es ticu,

Viss ir iespējams, Kungs, es ticu.

Vēl tikai brītiņu pastāvēsim un nolieksim mūsu galvas.

2 Kungs Jēzu, mēs cenšamies mūsu necilajā veidā izteikt Tev, dziedot šo dziesmu, ka mēs ticam. Un mēs lūdzam, Kungs, lai tagad, lai Tu turpini lauzt mums dzīvības maizi, dodot mums no Tava Vārda to, kas mums ir nepieciešams. Jo mēs lūdzam to Jēzus Vārdā. Āmen.

3 Varat apsēsties. Es esmu diezgan pārliecināts, ka, ja mums vajadzētu...ja es tagad pateiktu šo visu pietiekošo vārdu "āmen", Dieva diženās svētības joprojām dusētu uz šīs auditorijas.

4 Šorīt es sēdēju un uzmanīgi klausījos kalpošanu, izbaudīju liecības, tos dažādos veidus, kā ikviens izpauž sevi. Un dzirdēju jaunatnācējus, to baptistu brāli, kurš bija atnāca atvainoties par to, ka uzskatīja to par nedaudz nepareizu. Tā ka es...es noteikti cienu cilvēku, kādu, kas var būt pietiekami cilvēcīgs jeb...jeb pietiekami džentlmenisks, ja viņš uzskata, ka ir pieļāvis kļūdu... Ne jau tieši man viņš atvainojās, ne jau man viņš atvainojās, bet Dievam. Tāpēc es...es novērtēju to, saprotiet. Lai Dievs svētī mūsu brāli un viņa brāli evaņģēlistu.

5 Ak, tas baptists, ziniet, reiz es pats piederēju pie baptistu draudzes. Es biju misionāru baptistu draudzes loceklis. Kad es esmu starp tiem cilvēkiem, es zinu, kā jūs jūtaties. Es jutos tāpat, vienkārši piepildīts ar kaut ko tādu, ko es...es nesapratu.

6 Es atceros savu pirmo pieredzi, tiekoties ar pentakostiem, tas bija Dovadžakā, Mičiganā... Lūdzu piedošanu, es biju aizbraucis uz Dovadžaku makšķerēt un braucu no Dovadžakas uz Indiānu. Un tā nu es ieraudzīju vārdu "Jēzus" visur uz automašīnām un citur, un tajā dienā es noklausījos viņu dievkalpojumus. Un nākamajā dienā viņi paprasīja mani uznākt uz platformas, lai pateiktu dažus vārdus, un es to izdarīju. Un es... Viņi jautāja man, kādai baznīcai es piederu, un es pateicu viņiem, ka es esmu baptists.

7 Un tajā vakarā tur grasījās sludināt kāds melnādains, vecs vīrs, un viņam, droši vien, bija krietni pāri astoņdesmit, un viņš iznāca uz platformas. Tas vecais vīrs, viņiem teju vai bija viņš jāved. Viņam bija viena no tām garajām garīdznieku žaketēm, velveta apkakle un tik vien kā neliela vilnas baltu matu stīpiņa apkārt galvai. Un es nodomāju: "Visi šie cilvēki šeit un teologi, vareni vīri, kā gan viņi ļaus, lai šis dievkalpojums tiek nodots šādam biedram? Nu, šim vecītim būtu vajadzējis sēdēt kaut kur krēslā."

8 Tajā dienā viņi bija sludinājuši par to, ko Jēzus bija darījis šeit uz zemes. Un...bet viņš paņēma, paņēma savu tekstu, man šķiet, ka tas bija no Ījaba 7, 20, es neesmu pārliecināts, ka tā bija tā Rakstu vieta. Lai nu kā, šeit ir tas citāts vai kāda daļa no tā: "Kur tu biji, kad Es liku pasaules pamatus, kad rīta zvaigznes kopā dziedāja un Dieva dēli gavilēja no prieka?" Un viņš runāja par to, kas notika debesīs, bet viņi bija runājuši par to, kas notika uz zemes.

9 Un kaut kur, aptuveni piecas minūtes pēc tam, kad viņš sāka runāt, viņš, Kunga Gars pieskārās viņam, un viņš palēcās augstu virs grīdas un sasita kopā papēžus. O, tur bija tik daudz vietas, tur bija gandrīz puse no šīs platformas; un viņš nokāpa no tās un teica: "Jums šeit augšā vienkārši nav pietiekami daudz vietas, kur man sludināt."

10 Nu, man toreiz bija aptuveni divdesmit gadi. Es nodomāju: "Ja...ja jau tas izdara ko tādu ar to veco vīru, ko tas izdarīs ar mani?" Saprotat?

11 Lai uzturētu visu pareizajā kārtībā mūsu jaunajiem brāļiem, kurus, protams, mēs esam priecīgi redzēt mūsu sadraudzībā. Es redzu, man šķiet, ka tika minēts kāds priesteris, kurš sēž šeit, man šķiet; protams, būdams īrs, mani radinieki ir katoļi. Un tur bija vēl kādi daži, baptisti un citi. Varbūt pirms kāda brītiņa jūs bijāt nedaudz apmulsuši. Es ievēroju, ka neviens no brāļiem par to neko neteica, bet es nodomāju, ka es pamēģināšu to sakārtot. Kad brālis Šakarjans... Pēc tam, kad tas labais runātājs šeit tik ļoti piepildījās ar prieku, zinādams, ka Tā Kunga atnākšana ir tik tuvu, viņš...viņš sāka runāt mums nezināmā mēlē. Un mums ir tulkotāji, kas sniedz tulkojumu. Un par to

Rakstos ir teikts: "Ja nav tulkotāja, tad lai viņi klusē." Bet...bet, ja viņi runā mēlēs un pēc tam tās iztulko, tas kļūst par pravietojumu. Tā ka tas nelielais apmulsums bija no tā, ka viņi abi runāja vienlaikus. Lūk, tas it nemaz nebija mulsinoši, saprotiet, jo viens no viņiem deva tulkojumu, bet tas otrs pravietoja. Saprotat? Tāpēc tas...

12 Es nodomāju, ka es paskaidrošu mūsu brāļiem, ja viņi nesaprata, jo viens no viņiem pareizi sniedza... Vai jūs pamanījāt, cik daudz laika katram bija nepieciešams? Un tas otrs pats bija tik ļoti piepildīts, ka Dieva Gars caur viņu pravietoja; tulkodams, tas otrs deva tulkojumu. Tāpēc, lai tas būtu skaidrs, lai jūs...mēs ne... Reizēm, dabiskajam prātam... Tieši kā mūsu dārgajam brālim, kurš šorīt atvainojās. Tas ir nedaudz mulsinoši cilvēkam, kurš nesaprot. Bet tiem, kas ir iekšā, tās kaujas, kurā mēs atrodamies, veterāniem, nu, mēs saprotam, kas ir šīs lietas. Tāpēc es vienkārši nodomāju, ka es kaut ko par to pateikšu, ja ar to viss ir kārtībā.

13 Un tā, es...es zinu, ka šī nav tā vieta, lai to teiktu. Bet tā kā visi stāsta par mazām lietiņām, es... Ziniet, tas biedrs teica, tas vecais, melnādainais vīrs teica: "Jums nav pietiekami daudz vietas, kur man sludināt." Jums nav pietiekami daudz *laika*, kur man sludināt. [Sanāksme aplaudē–Tulk.] Esmu diezgan daudzvārdīgs.

14 Reiz viens cilvēks sacīja, teica: "Atbrauca viens kalpotājs, viņš divdesmit gadus bija bijis mācītājs tai draudzē. Un katru svētdienas rītu viņš savā baznīcā sludināja tieši trīsdesmit minūtes." Un viņš teica: "Šajā svētdienas rītā viņš sludināja trīs stundas."

15 Un tāpēc diakonu padome pasauca viņu un teica: "Mācītāj, mēs patiešām tevi augstu vērtējam." Teica: "Mēs vienmēr zinām, ka...ka tu stāvi par Bībeli un tās tiesībām." Un vēl sacīja: "Un tu vienmēr izlabo mūs, lai mēs varētu justies šķīsti un tīri Dieva priekšā. Un mēs patiešām ļoti tevi cienām, un mēs ticam, ka tu esi Dieva kalps. Un mēs, protams, novērtējām to spredķi šajā rītā. Bet," teica, "ir tikai viena lieta, par kuru mēs gribētu tev pajautāt." Teica: "Mēs kā diakonu padome uzņemam tavu laiku." Teica: "Katru svētdienas rītu tu pabeidzi tieši trīsdesmit minūtēs, bet šodien tev bija trīs stundas." Teica: "Lūk, atceries, mēs novērtējām katru tā daļiņu. Ar to viss bija kārtībā." Liekot tam vecajam vīram justies labi, saprotiet.

16 Viņš teica: "Nu, brāļi, es pastāstīšu jums, kā tas nākas." Teica: "Katru rītu, kad es dodos uz...kad mani aicina uz kanceli," teica, "es ielieku mutē vienu no tām mazajām ledenēm," viņš teica, "un es vienkārši to sūkāju." Un teica: "Kad tā konfekte ir nosūkāta," teica, "tam ir vajadzīgas tieši trīsdesmit minūtes," un teica, "tad es beidzu sludināt." Viņš teica: "Ziniet, šorīt man šķita, ka es esmu nedaudz pārsniedzis laiku. Es to izspļāvu, man mutē izrādījās poga." [Sanāksme smejas–Tulk.]

17 Es neko negrasos ielikt, tā ka mēs ceram, ka mūsu kabatās nebūs nekādu pogu. Bet mēs... Es ceru, ka tas šeit neizklausījās zaimojoši. Bet es vienkārši... Ziniet, pat Dievam ir humora izjūta, saprotiet.

18 Tā ka mēs esam ļoti pateicīgi, ka esam šeit un mums ir šis sadraudzības laiks, un...un līdz ar šo lielo privilēģiju atkal lauzt dzīvības maizi manis paša vienkāršajā, necilajā veidā. Es zinu, kā teologi...kā vakar vakarā šeit runāja tas vīrs no Anglijas; ak, man ļoti nepatīk iziet pēc tāda cilvēka, ar manu septiņu klašu izglītību. Bet es ceru, ka Dievs izskaidros jums tā nozīmi, kas ir manā sirdī. Saprotat? Ja mani vārdi nav pareizi, tad mani nodomi, es...es ceru, tādi ir.

19 Tagad izlasīsim no Rakstiem. Daudziem no jums patīk sekot līdzi. Un šorīt es lasīšu, tikai mazu brītiņu, no pravieša Jeremijas grāmatas 2. nodaļas, un tagad es sākšu ar 1. pantu.

Tad atkal nāca pār mani Tā Kunga vārds:

Ej un kliedz Jeruzālemei ausīs: tā saka Tas Kungs: Es atceros tevi, kad tu vēl plauki jaunības košumā un degi līgavas mīlestībā, un sekoji Man tuksnesī, posta zemē.

Jo Israēls toreiz bija veltīts Tam Kungam, tie bija Viņa augļu pirmaji; visi, kas no viņa gribēja ko paņemt sev, noziedzās, ļaunums nāca pār tiem, saka Tas Kungs.

Klausaities Tā Kunga vārdu, Jēkaba nams un visas Israēla nama ciltis!

Tā saka Tas Kungs: Vai tad jūsu tēvi atrada kādu netaisnību Manī, ka tie atkrita no Manis, sekoja beznozīmīgiem elkiem un kļuva tukši?

Tie neprasīja: kur ir Tas Kungs, kas mūs izveda no Ēģiptes zemes, kas mūs izvadīja tuksnesī cauri tukšai, klajai un aizu pārklātai zemei, cauri tumsai un sausumam, cauri zemei, kur nestaigā neviens ceļinieks un kur neviens arī nedzīvo?

Un Es jūs ievedu auglīgajā zemē, lai jūs baudītu tās augļus un labumus, tad jūs ienācāt un padarījāt nešķīstu Manu zemi, sagandējāt to un pārvērtāt Manu īpašumu par riebuma pilnu vietu!

Priesteri neprasīja: kur ir Tas Kungs? Bauslības sargi Mani nepazina, tautas gani atkrita no Manis, pravieši sludināja Baala vārdā un sekoja tam, no kā nav nekāda labuma.

Tādēļ Es vēl iešu ar jums tiesā un ar jūsu bērnu bērniem, saka Tas Kungs.

Brauciet uz kitejiešu krastiem un pārliecinieties; sūtiet uz Kedaru, izziniet sīki un pārbaudiet, vai tas jebkad ir kur noticis.

Vai kāda tauta būtu mainījusi savus dievus, un tie nav pat dievi? Bet Mana tauta ir pārmainījusi savu vareno Dievu pret to, kas neko nedod!

Šausminieties par to, debesis, un drebiet un sastingstiet izbrīnā! saka Tas Kungs.

Jo Mana tauta ir izdarījusi divus ļaunumus: tie atstājuši Mani, dzīvo ūdeņu avotu, un izcirtuši sev akas, cauras akas, kas nepatur sevī ūdeni!

20 Lai Tas Kungs pievieno Savu svētību Viņa Vārdu lasījumam. Un es gribētu paņemt no turienes tēmu: *Caurās akas*.

21 Kad šorīt tika lasīta šī Rakstu vieta; un visi Raksti ir doti caur iedvesmu. Un mēs esam atnākuši uz Tā Kunga namu, lai tiktu izlaboti un lai iegūtu saprašanu. Un reizēm, kad mēs redzam...jebkuru mazo lietiņu uz ceļa.

22 Kā šis karavīrs, kurš nesen runāja ar mums un pateica, ka dažas noteiktas lietas, ka varbūt kādā citā valstī ir noteikta raķete vai...vai kaut kas tamlīdzīgs, un mums ir jāatrod kaut kas, lai varētu darboties pret to militārā stratēģijā.

23 Nu, tas pats notiek draudzē, vietējā draudzē, kur kāds vīrs sludina, vai arī tad, ja viņš ir evaņģēlists darba laukā. Kad viņš redz sacelšanos un kaut ko, kas tikai sākas, notiek, kas ir sākuma stadijā vai lai kas tas nebūtu; tas ir jādara tam vīram, ja viņš ir Dieva kalps, jānobloķē tā lietiņa tik tālu no cilvēku prātiem, lai viņi turētos no tās pa gabalu. Un mēs negribam, lai tas notiktu, lai mēs nonāktu tamlīdzīgos stāvokļos.

24 Un tā, šeit, Jeremijas laikā, viņa pravietojuma laikā, tas notika apmēram sešdesmit gadus pēc Jesajas...Jesajas nāves. Un apmēram sešdesmit gadus viņiem nebija neviena galvenā pravieša. Tur bija Habakuks un daži no mazajiem, mazsvarīgākajiem praviešiem, bet Jesaja bija pēdējais galvenais pravietis. Un cilvēkiem šajā laikā nebija, nebija bijis neviena, lai viņus izsauktu. Viņi peldēja pa straumi. Lai gan viņi bija Dieva ļaudis, viņi tagad bija nonākuši šajā stāvoklī, kurā...kurā mēs viņus atrodam, kad Jeremija nāca viņiem pravietot. Un Jeremija bija arī... Viņš pravietoja pirms trimdas, un viņš arī devās kopā ar viņiem trimdā.

25 Un tad, protams, pēc Jeremijas nāca Daniēls. Un Daniēls teica, ka viņam bija saprašana caur Rakstiem par septiņdesmit gadiem, kurus viņiem bija jāpavada tur.

26 Protams, starp viņiem bija vēl viens pravietis, kurš gribēja izgatavot to jūgu, kad viņš to uzlika sev uz kakla, ka tas būs kaut kas nenozīmīgs, ka divu gadu laikā, nu, Dievs atvedīs viņus visus atpakaļ, bet Jeremija zināja kaut ko citu. Un mēs zinām, kas notika ar to pravieti, kurš pravietoja nepareizi, tajā pašā gadā viņš nomira. Tā ka Dievs neļāva viņam palikt.

27 Un tagad mēs ievērojam arī cilvēku stāvokli tajā laikā. Un tā, es nevēlos, lai jūs mani nepareizi saprastu, es...es ne...tajā, ko es šeit gribu pateikt, dažas Rakstu vietas un nelielas piezīmes.

28 Mēdza būt tā, ka man nebija nepieciešams pierakstīt manas Rakstu vietas un pārējo. Bet pēc

tam, kad man apritēja divdesmit pieci gadi, otro reizi, nu, es...es vairs neatceros tik labi kā agrāk, tāpēc es pierakstu Rakstu vietas, un no tā es kaut kā saprotu, kurp es virzos. Un turklāt es tik daudz laika lūdzu par slimajiem un tā tālāk, un dodos, un braucu, man nav laika, lai patiešām izpētītu to tā, kā man tas būtu jādara.

29 Un tā, bet tās dienas lielais pravietis bija Jeremija, un viņš bija kaut kas līdzīgs Amosam un daudziem citiem praviešiem, kas cēlās. Viņš bija satraukts, kad viņš ieraudzīja valsts stāvokli. Lūk, tur bija vietas...

30 Reizēm, kad tu runā par kādu valsti, varētu domāt, ka tas attiecas uz kādu konkrētu grupu. Tas tā nav. Tā ir vispārēja tās valsts aina. Un šodien mēs redzam, ka pašreizējais stāvoklis ir ļoti līdzīgs tam, kāds tas bija Jeremijas laikos, kad visa valsts vairāk vai mazāk ir iegājusi elku pielūgsmē; it kā, es teiktu, attālinājusies no Dieva. Un darot šādi, tas bija kanceles vājums. Jo, ja garīdzniecība būtu stāvējusi pareizi un ar Dieva Vārdu, Dievs būtu katrā baznīcā, kā Viņš virzās šeit mūsu vidū. Bet viņi ir aizgājuši prom no tā. Un tā ir tā lieta, par kuru es gribu runāt šorīt. Un tā mēs redzam, ka tā ir absolūta taisnība katrā periodā.

31 Man šķiet, ka tas bija Amoss, kad es atsaucos uz viņu pirms kāda laiciņa, ka viņš teica, ka viņš "nav pravietis, ne arī pravieša dēls". Un teica, ka: "Kad lauva rēc, kurš var nebaidīties?"

32 Un ja kāds kādreiz ir dzirdējis īstu lauvas rēcienu mežonīgās vietās; tie, kurus jūs dzirdat šeit būros, ir tikai ņaudēšana. Bet, kad tā rēc mežonīgā vietā, visi ņem to vērā. Es esmu gulējis džungļos, lai medītu tos. Un viņš ir zvēru karalis, un, kad tas lauva rēc, pat vaboles pārstāj trokšņot, viss apklust. Šakāļu un...un hiēnu gaudošana, un citi dzīvnieki, paviānu un pērtiķu kliedzieni, vaboles, tu teju vai nedzirdi savas domas; bet lai tikai tālumā ierēcas lauva, visas vaboles apklusīs. Saprotiet, visi no viņa baidās. Kaut arī ir daudz tādu lietu, kas var viņu nogalināt, bet starp zvēriem viņš tiek uzskatīts par karali.

33 Viņš teica: "Kad lauva rēc, kurš var nebaidīties?" Viņš teica: "Tad, ja Dievs ir runājis, kurš var nepravietot?"

34 Un es uzskatu, ka šis stāvoklis atkal atbilst šodienas izaicinājumam. Dievs ir runājis. Saprotat? Un mēs redzam rokas rakstu uz sienas, tāpēc ir ļoti viegli pravietot un redzēt, ka mēs esam beigu laikā.

35 Un mēs redzam, ka Dievs, no katras konfesiju grupas, viscaur sākot no katolicisma, visām protestantu baznīcām, budistiem un kā nu vēl, no Indijas un visiem citiem, Viņš sasauc kopā Savus ļaudis, savācot tos kopā. Un es...es esmu ļoti priecīgs par to — redzēt šīs dienas tuvošanos. Lūk, mēs... Tā...tā ir liela diena, viena no lielākajām privilēģijām.

36 Tas ir, ja man vajadzētu...ja es būtu zinājis vēl pirms pasaules radīšanas, kad mēs bijām dvēseles, daļa no Dieva, kas mēs esam, jo mēs bijām ar Viņu pirms pasaules radīšanas. Jo ir tikai viena veida mūžīgās dzīvības forma, un tas ir Dievs. Un mēs esam Viņa daļa. Mēs nebijām tādā mērā, ka mēs zinājām un...un varējām domāt, un bijām būtnes; bet mēs bijām Viņa domās par to, kas mēs esam, pirms pasaules radīšanas. Jo mēs esam Viņa daļa, tāpat kā mans dēls ir daļa no manis, un es esmu daļa no mana tēva, un tā tālāk. Mēs esam Dieva dēli un meitas caur ar Viņa paredzējumu.

37 Un tur pagātnē, ja es būtu varējis zināt to, ko es zinu tagad, un varētu pārskatīt visu laika gājumu, un Viņš būtu pajautājis man: "Kādā laikā tu vēlies dzīvot?" Es būtu sacījis, ka tieši šajā laikā, tieši pirms pasaules vēstures beigām un Dieva valstības atnākšanas, kurai ir jātiek ieviestai uz zemes. Es uzskatu, ka šis ir visbrīnišķīgākais laiks no visiem periodiem, tieši tagad.

38 Šeit mēs redzam, ka Israēls tiek apsūdzēts caur pravieti, kad Dievs bija viņu iecēlis un viņu sūtījis, viņi tika apsūdzēti divos galvenajos grēkos. Un mēs gribam parunāt par šīm divām lietām, ko viņi bija izdarījuši. Un mēs gribam gūt izaugsmi no šī notikuma. Un tā, viņi bija novērsušies no Dieva, dzīvā ūdens avota, un bija izcirtuši sev cisternas. Viņi bija novērsušies no tā, ko Dievs bija viņiem iedevis, un bija izcirtuši sev kaut ko, ko bija izdarījuši viņi paši. Un šīs cisternas, ievērojiet, kas viņiem bija, tās bija saplīsušas, un tās tecēja.

39 Un tā, caura cisterna nespēj noturēt ūdeni. Tas iztecēs. Es uzaugu fermā, un es zinu, kas ir veca ūdens cisterna un kādas grūtības mums ar to rodas.

40 Un šī caurā cisterna, manuprāt, ir ļoti laba šīs dienas ilustrācija, kad mūsu...viss, ko mēs esam centušies darīt, lai savāktu vīrus kopā, savāktu cilvēkus kopā, savāktu draudzes kopā, tas vienmēr ir noticis intelektuālas cenšanās jomā. Mēs esam centušies panākt, lai visi metodisti kļūst par baptistiem un otrādi, un dažādas konfesijas. Bet tāda jau no paša sākuma nebija Dieva programma.

41 Dievam ir tikai viena satikšanās vieta. Viņš pateica tur 2. Mozus grāmatā, ka: "Es esmu izvēlējies vietu, kur ielikt Savu Vārdu, un tā ir vienīgā vieta, kur Es tikšos ar cilvēkiem." Un Viņš bija izvēlējies vietu, kur ielikt Savu Vārdu. Un tā vieta, kur Viņš ielika Savu Vārdu, tieši tur Viņš tikās ar Israēlu. Viņam ir vieta, kur Viņš tiekas ar Savu draudzi šodien, un Viņš izvēlējās to Vārdu, un tas Vārds ir Jēzus Kristus. Un tieši tur Viņš tiekas ar patiesu ticīgo – kad viņš ir Jēzū Kristū. Tieši tur Dievs izvēlējās ielikt Savu Vārdu.

Jūs teiksiet: "Dieva Vārdu?"

42 Viņš teica: "Es esmu nācis sava Tēva Vārdā." Tāpēc tieši tur Dievs ielika Savu Vārdu, tas bija Kristū. Un Kristū ir tā vieta, kur mēs visi varam satikties zem izlietajām Asinīm, un tur mums ir īstena, patiesa sadraudzība.

43 Dievs uztaisīja Savu programmu sākumā, Ēdenes dārzā, kur atrodas vieta, kur Viņš satiksies ar cilvēku, un tas nebija balstīts uz intelektuālu sapratni; ja tā būtu, Ieva precīzi atbilstu Viņa programmai. Bet mēs zinām, ka viņa pieņēma sātana intelektuālo priekšstatu: "Protams, Dievs to nedarīs," bet Dievs teica, ka Viņš darīs! Un tāpēc tad Viņš izvēlējās izpirkšanas vietu, un tā bija ar Asinīm, nevis ar intelektuālu priekšstatu.

44 Tāpēc mēs tikai sitam gaisu, bet tā ir vienkārši cilvēka daba, ka...ka cilvēki centīsies to darīt. Ja mums būtu laiks, mēs varētu to sadalīt daudzos gabalos, bet es negribu to pogu. Tāpēc mēs vienkārši centīsimies padarīt to tik vienkāršu, cik vien vienkārši iespējams, "cauras cisternas". Un mēs redzam, ka tas...tas pavisam noteikti ir noticis atkal, tā ir precīza mūsu perioda, kurā mēs dzīvojam, ilustrācija, visu mūsu centienu.

45 Un tā nav necieņa pret jebkuru piepūli, ko veic kāds Dieva kalps, kurš piemin Jēzus Kristus Vārdu. Viņam ir jātiek cienītam pat par to, ka viņš piemin Viņa Vārdu ar godbijību un cieņu. Un tās varenās evaņģelizācijas sistēmas, kas ir šķērsojušas zemi un tā tālāk, šajās pēdējās dienās, es uzskatu, ka mēs tomēr nebūsim spējīgi panākt, lai cilvēkiem ir viena sirds, kamēr mēs nedabūsim viņus zem Jēzus Kristus Asinīm. Tā ir tā vienīgā vieta, kur mēs būsim drošībā.

46 Nesen kāds man piezvanīja no pašiem austrumiem un teica: "Brāli Branham, es dzirdēju, ka tu esi pārcēlies uz Arizonu un esi izveidojis tur vietu, kur ir drošība." Un jūs zināt, kā atnāca vēstījums, un Tas Kungs pateica man, kas notiks Aļaskā un kā tas būs viscaur Kalifornijā, un tieši tā arī notika. Viņi teica: "Nu, ja tas kratās un viss pārējais, kur ir tā drošības zona?"

47 Es teicu: "Ir viena drošības zona, par kuru es zinu. Tā ir Kristū. Jo tie, kas ir Kristū, būs..." Tā ir tā vienīgā, kuru es zinu.

48 Lūk, Jeremija tika nosaukts arī par "raudošo pravieti". Un tāpēc ka...manuprāt, lūk, kas lika šim pravietim raudāt...raudāt, jo viņš, būdams pravietis (un pie tādiem nāk Tā Kunga Vārds) un redzot, kā cilvēki seko savām tradīcijām, un uzskata, ka ar viņiem viss ir kārtībā, un viņus vispār nekādi nevar izmainīt.

49 Tāpēc ka viņi devās taisni trimdā, jo mēs zinām, ka tu pļauj to, ko tu sēji, neatkarīgi no tā, kas tu esi, kāds tu esi. Un mēs kā tauta esam pļāvuši...tas ir, sējuši, un mums būs jāpļauj. Ja Tas Kungs gribēs, rīt pēcpusdienā es runāšu par tēmu "Dzemdību sāpes"; un es...un es tur pieskaršos tam, ka mēs nevaram izsprukt sveikā ne ar ko. Mums ir jāpļauj tas, ko mēs sējam.

50 Un ja Dievs ļautu mums izsprukt sveikā ar mūsu šodienas kristietības izkropļojumiem un cilvēku samaitāšanu šajās lietās, kas ir tā sauktā kristietība, kā reiz pateica brālis Mūrs: "Viņam būtu morāls pienākums augšāmcelt Sodomu un Gomoru un atvainoties par viņu sadedzināšanu." Tā tas

ir, jo Dievs joprojām ir taisnīgs. Un kur ir nonākusi netaisnība; tas...tas pienākas Viņa svētumam un Viņa Vārdam, ka Viņš liek cilvēkiem pļaut to, ko viņi sēj, un mums tas būs jāpļauj.

51 Un tā, ievērojiet, viņi bija atstājuši Viņu, dzīvo ūdeņu avotu, un bija izcirtuši sev cisternas.

52 Un tā, varbūt šeit ir kāds, kas nesaprot, kas ir cisterna. Cisterna ir cilvēka radīta tvertne, kas mēģina aizstāt avotu. Tas ir kaut kas, ko kāds ir izracis. Un cik daudzi zina, kas ir cisterna? Brīnišķīgi. Labi, šorīt šeit ir daudzi no laukiem. Tāpēc viņi... Es atceros to veco cisternu tajā vietā, kā tā izskatījās, un es vienmēr baidījos dzert no tās. Tā bija cilvēka radīta tvertne. Un uz to nekad nevar paļauties. Jūs nevarat paļauties uz cisternu.

53 Lūk, jebkas, ko dara cilvēks, parasti nav pārāk labs. Bet tieši tāpat kā Tas Kungs ir noteicis laiku tā ciklā, un zeme griežas; katru gadu, katru reizi, kad tā šķērso, katru dienu, katru stundu, un saule noriet, un tas vienmēr ir precīzi. Bet vislabākie pulksteņi, ko mēs varam iegādāties, kļūdīsies par vairākām minūtēm mēnesī, noteikti. Bet, saprotiet, viss, ko dara Dievs, ir perfekts, bet tas, ko dara cilvēks, ir nepilnīgs. Tad kāpēc pieņemt to, ko dara cilvēks, ja jūs varat iegūt perfekto?

54 Es vienmēr esmu teicis to par mums, pentakostiem. Saprotiet, mēs zinām, un mēs neesam...mēs neesam ārpus Dieva norises kārtības, protams, mēs tā nedomājam; bet mēs arī zinām, ka starp mums ir cilvēki, kuri cenšas atdarināt kādu citu. Tas ir vienkārši cilvēcīgi. Viņi mēģinās to darīt. Viņi to darīja Bībelē: "Viens: 'Es esmu no Pāvila', 'es esmu no Sīlas'," un tā tālāk. Bet viņi...viņi mēģināja atdarināt to, ko darīja vai dara kāds cits.

55 Bet kāpēc lai jūs pieņemtu viltus atdarināšanu, ja debesīs ir pilns ar īstenām lietām, kad "šis apsolījums ir jums un jūsu bērniem"? Kāpēc lai mēs pieņemtu kaut ko citādāku? Kāpēc lai mēs pieņemtu kādu ticības mācību vai dogmu, ja Bībele ir tīrs Dieva Vārds? Kāpēc lai mēs mēģinātu kaut ko pievienot vai atņemt, kad Kungs Jēzus pateica Atklāsmes grāmatā 22:18: "Kas no tās atņems kādu vārdu vai pievienos tai kādu vārdu, viņa daļa tiks izdzēsta no dzīvības grāmatas"?

56 Kad Dievs sākumā nolika cilvēku uz zemes, Viņš pateica viņiem, lai viņi dzīvo no Viņa Vārda. Lūk, Dieva Vārds ir kā ķēde, tu ej pa to pāri ellei; un tā ķēde ir tik stipra, cik stiprs ir tās vājākais posms, un Dievs vēlas, lai mēs turam katru tās Vārdu. Lūk, tas bija Bībeles sākums; vienkārši pārkāpt vienu Vārdu, tas iegrūda cilvēci nāves tumsā.

57 Bībeles vidū atnāca Jēzus, un Viņš teica, ka: "Cilvēks nedzīvos no maizes vien, bet no katra Vārda." Ne tikai kādas Vārda daļas vai no deviņdesmit deviņiem no simts; bet no katra Vārda, tieši tāpat kā tas bija ar Ievu un Ādamu.

58 Un Bībeles beigās, Atklāsmes 22:18, Viņš teica: "Kas atņems kādu vārdu no tā vai pievienos kādu vārdu tam!"

59 Tad kāpēc mums vajadzētu injicēt šeit kāda cilvēka idejas par dažādām lietām, ja šī ir paša Dieva ideja par to? Mēs gribam pieņemt to, ko pateica Viņš. Un ir arī rakstīts: "Lai ikviena cilvēka vārds ir meli, bet Mans ir patiesība."

60 Tieši tā tas bija ar šo pravieti. Jeremijas laikos viņš bija pravietis, viņam bija Tā Kunga Vārds. Bet šis cilvēks mēģināja kaut ko tam pievienot. Lūk, uz to nevar paļauties. Un tagad es salīdzinu šīs tvertnes ar šīm sistēmām, kuras mēs esam mēģinājuši pieņemt un aizstāt oriģinālo Dieva Vārdu.

61 Jo nekas nevar ieņemt tā vietu. Tas ir Dievs. "Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Un Vārds kļuva miesa un mājoja starp mums." Un Ebrejiem 13:8 ir teikts: "Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi." Kā mēs varam atkratīties no tā? Tai ir jābūt patiesībai. Viņš paliek tas pats. Viņš ir tas pats katrā principā.

62 Tieši tāpēc jūs to izbaudāt, jūs, baptisti, metodisti, katoļi un prezbiteriāņi, un pārējie, izbaudāt to klātbūtni. Kaut kur jūsos jūs esat pieņēmuši Dievu. Varbūt dažreiz intelektuālā veidā, varbūt tu esi jutis Dieva spēku, un tu esi Dieva kalps; bet, kad tu patiešām vari ienākt iekšā Dievā un atpazīt savu vietu Viņā kā Dieva dēls vai meita, tas ir tas, kas rada tev to lielo saviļņojumu, ko Dievs bija iecerējis tev.

63 Un tā, mēs redzam svētā Marka 16. nodaļā, ka Jēzus neteica: “Ejiet pa visu pasauli un...un...un māciet.” Viņš teica: “Ejiet un sludiniet Evaņģēliju.” Sludināt Evaņģēliju nozīmē demonstrēt Svētā Gara spēku! “Ejiet pa visu pasauli un demonstrējiet Svētā Gara spēku.”

64 Es runāju ar kādu brāli, vienu no sponsoriem no...manās sanāksmēs tur Indijā, Bombejā, tur Dienvidāfrikā un dažādās vietās, kur misionāri bija mācījuši to kā vārdu vai kā kādu intelektuālu priekšstatu. Bet viendien tajā sanāksmē, kad nonāca pats Svētais Gars un vienā aicinājumā pie altāra izglāba trīsdesmit tūkstošus iezemiešu, un tieši tajā vietā, kur viņi stāvēja. Sievietes, kas tur stāvēja, bija gandrīz tikpat kailas, kādas tās bija, kad nāca šajā pasaulē, un tieši tajā brīdī, kad viņas pacēla savas rokas, lai pieņemtu Kristu...

65 Un Svētais Gars nonāca tajā vietā un vienā reizē dziedināja divdesmit piecus tūkstošus cilvēku uz ratiņkrēsliem, gultām un nestuvēm. Nākamajā dienā pilsētas mērs aicināja mani paskatīties uz tām piekrautajām kravas automašīnām, kas brauca pa ielu.
66 Tās sievietes, kas tur stāvēja kailas, nezinādamas, ka viņas ir kailas. Bet tiklīdz Svētais Gars pieskārās viņām, viņas sakrustoja savas rokas, lai aizietu no savu vīriešu klātbūtnes.

67 Un mani pārsteidz tas, ka mēs Amerikā saucam sevi par kristīgu nāciju un ka esam Dieva klātbūtnē; bet katru gadu mēs, mūsu sievietes, noģērbjas arvien vairāk. Bet jums būtu vajadzējis apģērbties vairāk. Un jo vairāk jūs apģērbjaties Kristū, jo vairāk jūs apzināsieties savu stāvokli. Dažreiz es redzu, kā cilvēki uzvedas uz ielas, un man ir jautājums, vai viss ir kārtībā ar viņu prātu. Šķiet, ka viņi neapzinās, ka, darot to, ko viņi dara, viņi izliek sevi par ēsmu velnam un sūta dvēseles uz elli. Tā tas ir. Bet pasaule ir samaitātībā, tāpat kā tā bija Jeremijas dienās.

68 Tagad atpakaļ pie cisternām. Lūk, uz šo cisternu nevar paļauties, jo tā nevar piepildīties pati no sevis. Tā ir atkarīga no tā, ka to piepildīs vietējie lieti, vietējie lieti jeb vietējie atmodas dievkalpojumi, uzrīkot nelielu atmodu *šeit*, nelielu atmodinājumu *tur* un tā tālāk, lai to piepildītu. Tāpēc uz to nevar paļauties. Tā nevar piepildīt pati sevi. Tā nav pašpietiekama. Tā nevar to izdarīt. Un tai ir jāpaļaujas uz to, ka to piepildīs lieti.

69 Tātad paskatīsimies, kur tā...tā saņem savu lietu, kur tā saņem savu ūdeni, tā cisterna. Tas satek no kūts, šķūņu jumtiem, kur visi netīrumi, kas tur atrodas kopā ar putekļiem, lietū tiek noskaloti un nonāk pa taisno cisternā, cilvēka uztaisītā tvertnē. Tā kļūst gandrīz kā notekūdeņu bedre. Un tas nomazgā kūts jumtu, kur atrodas visi dzīvnieki, smakas no lopu pagalmiem un tā tālāk, un tur nosēžas. Un vējš atpūš uz kūtīm putekļus un pārējo, tad nāk vietējais lietus un to uzreiz noskalo, lietus.

70 Un tad ūdens aizplūst pa cilvēka uztaisītu sili, pa cilvēka uztaisītu tekni uz cilvēka uztaisītu tvertni. Un tad, kad tas tur nonāk, tas ir netīrs, tik netīrs, ka tam ir jāizmanto lupatu filtrs, citādi to nevar dzert. Lūk, redzat, tas tiek noskalots no jumta pa cilvēka uztaisītu sili, pa cilvēka izgatavotu tekni, cilvēka izgatavotā tvertnē. Un tad uz tās tiek uzlikts kāds cilvēka uztaisīts filtrs, lai nodrošinātu, ka tur neiekļūst kādi kukaiņi un pārējais.

71 Lūk, tagad mēs redzam, ka šajās...ka pēc tam, kad ūdens tur ir pastāvējis dažas dienas, tur, šajā cilvēka uztaisītajā konfesi...tas ir, tvertnē. Atvainojiet. Atvainojiet. Labi. Pēc tam...pēc tam, kad tā ir izskalota, tajā izskalojas visa veida teoloģijas un citas lietas; tagad mēs atklājam, ka, kad tā tur stāv vairākas dienas, tā sastāvas.

72 Un ikvienam ir zināms, ka draudzes vēsturē, kad Dievs kaut ko atsūta, kādu vēstījumu, un tas kļūst svaigs no Dieva, pēc tam, pēc tā dibinātāja dzīves (lai kas tas arī nebūtu, sauciet viņu par reformatoru vai kā nu jūs gribat to nosaukt), pēc viņa nāves, tad viņi izstrādā kādu sistēmu un izveido organizāciju. Un tiklīdz viņi izveido no tā organizāciju, tā uzreiz nomirst. Tā vairs nekad neuzcelsies. Tā tas notika katru reizi pagātnē, vienmēr šādi.

73 Cienot šo katoļu priesteri, kas sēž šeit; kad Dievs organizēja draudzi...tas ir, nevis organizēja to, Dievs nekad neorganizēja nevienu draudzi. Viņš nenodarbojas ar tādām lietām. Viņš ir dzimšanā, nevis organizācijā. Tādējādi, kad Dievs sāka draudzi Vasarsvētku dienā... Un tad, galu galā, tur, Nikejā, Romā, viņi organizēja to, un tieši tur tā zaudēja savu spēku.

74 Pēc tam mēs nonācām pie luterāņu reformācijas, un tas bija liels notikums. Tika iedots Dieva Vārds: “Taisnais dzīvos no ticības.” Un kad viņi izdarīja, tā vietā, lai paņemtu to visi kopā un visi kopā virzītos uz priekšu, viņi uztaisīja luterāņu baznīcu, atdaloties no šīs grupas, un tad tas nomira.

75 Tad Dievs uzcēla Džonu Vesliju ar svēttapšanu, vēstījumu par otro žēlastības darbību, un tas bija kaut kas brīnišķīgs. Bet pēc Veslija un Asbarija viņi organizēja to, tas nomira.

76 Tad uzradās pentakosti ar dāvanu atjaunošanu. Viņiem gāja labi, bet kas notika? Viņi organizēja to, un tas nomira. Pilnīgi precīzi.

77 Tagad, tā visa vidū, Dievs joprojām aicina atlikumu no katras no šīm paaudzēm. Viņš to noteikti dara. Un tagad ir laiks iziet, pulcēties kopā. Un tieši šeit, manuprāt, Pilnā Evaņģēlija uzņēmēji ir spēlējuši lielu lomu, salauzdami šīs sienas un sacīdami, ka: “Starp mums nav nekādu atšķirību. Sanāksim kopā un pielūgsim Dievu saskaņā ar vienu principu, nevis saskaņā ar kādu organizāciju.” Ja tā būtu organizācija, es nekavējoties aizietu no šīs platformas. Man nav ar to nekā kopēja.

78 Kas tas ir – tai ir jābūt sadraudzībai, un nevis kādai ticības mācības sadraudzībai, bet sadraudzībai Kristū caur Viņa augšāmcelšanās spēku. Tā ir tā lieta, kas atnes dzīvību, tas atnes dzimšanu.

79 Un pirms var atnākt piedzimšana, mēs apzināmies, ka pirms dzimšanas ir jābūt nāvei. Un dzimšana ir juceklis, lai kāda šī dzimšana arī nebūtu. Vai tā ir cūku kūtī vai...vai kur nu vēl, tas ir juceklis. Un tāda ir arī dzimšana no augšas, tā liek tev darīt lietas, par kurām tu parasti pat nedomātu, ka darīsi. Bet, kad tu esi gatavs nomirt sev, tad tu piedzimsti no jauna, jauns radījums Kristū Jēzū, tad tās lietas atveras un dzīve parādās tavā priekšā jaunā gaismā, jo tu esi pieņēmis Jēzus Kristus Personu, nevis kādu teoriju vai kādu ticības mācību.

80 Vai arī, pat attiecībā uz rakstīto Vārdu, tam ir jābūt atdzīvinātam ar Svēto Garu. Nav nozīmes, cik daudz teoloģijas tev ir, tā tur guļ mirusi. Man varētu būt sauja kviešu; kamēr tie neiekļūst tajā procesā, kur tie var tikt atdzīvināti, tie kvieši nebūs dzīvi. Un tev var būt doktora grāds Ph., LL., kādu vien vēlies; bet, kamēr Svētais Gars nenonāks uz tā un neatdzīvinās to tev kā personīgu pārdzīvojumu ar Dievu, no tiem kviešiem nekāda labuma nebūs. Tava mācīšanās ir velta.

81 Kā tovakar šeit teica šis anglis, tas mani tik ļoti pārsteidza. Visa apmācība, kas viņam bija, kā Pāvilam, viņam bija jāaizmirst viss, ko viņš zināja, lai atrastu Kristu, lai darītu to, ko viņš nekad nebūtu domājis, ka darīs.

82 Bet tieši šādi Dievs dara, Viņš pazemo mūs mūsu izglītības sistēmā. Nevis tas, ka es atbalstu neziņu, bet es cenšos parādīt jums atšķirību. Izglītība nekad nevar atnest dzīvību. Lai atnestu dzīvību, ir nepieciešams Dieva Gars, un šī dzīvība nedrīkst atnākt tikai no intelektuālās atmodas. Tai ir jāatnāk no Bībeles, Vārda atmodas, un tas Vārds ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Un kad tas nonāk šodien un atdzīvina, jūs saņemat tos pašus rezultātus, kas bija Apustuļu darbu 2. nodaļā. Precīzi. Tā ir bijis vienmēr un vienmēr būs, jo tieši Dieva Gars rada atbilstošu atmosfēru.

83 Lai kaut ko izdarītu, ir nepieciešama atmosfēra. Tāpēc jūs, vīri, vienmēr tiekat mācīti: “Atvediet savus bērnus uz šejieni.” Nu, bez šaubām, tas ir pareizi. Man bija patīkami redzēt, ka pirms dažām minūtēm ienāca mana meita Rebeka un apsēdās. Daži no jums redzēja, kā es pamirkšķināju kādai sievietei, tā bija mana meita, viņa ieradās un apsēdās. Es gribu, lai viņa saņemtu Svētā Gara kristību, un tieši tāpēc viņa ir šeit sanāksmē. Tieši tāds ir tā mērķis. Tam ir nepieciešama atmosfēra.

84 Kā mēdza teikt vecais doktors Bosvorts: “Var paņemt vistas olu un palikt to zem kucēna – no tās izšķilsies cālēns.” Kāpēc? Tāpēc, ka tā ir ola, un tā nonāca pareizajā atmosfērā.

85 Man ir vienalga, vai tu esi metodists, baptists, prezbiteriānis; pareizajā atmosfērā izšķilsies jaundzimušais Dieva bērns. To paveic tieši atmosfēra, nav svarīgi, kāda ir tava konfesionālā etiķete.

86 Es mēdzu ganīt lopus. Es ievēroju, ka inspektors, kad mēs vedām tos uz mežu, no...no ganību laukiem tur rančo, un vedām tos uz mežu. Viņš stāvēja tur un skatījās, kad tie gāja cauri vārtiem, cauri ejai. Viņš vispār nepievērsa daudz uzmanības degzīmēm, jo tur cauri gāja visvisādas degzīmes. Bet vienai lietai viņš tiešām pievērsa uzmanību, asins birkai. Tai bija jābūt tīrasiņu Herefordas šķirnei, citādāk tā nevarēja iet uz to mežu, jo tieši Herefordas asociācija gana tajā mežā. Tai bija jābūt asins birkai, lai vairošanās noritētu pareizi.

87 Es domāju, ka tieši tā tas būs Tiesas dienā. Viņš nejautās man, vai es biju metodists, baptists, pentakosts vai prezbiteriānis, bet Viņš skatīsies uz Asins birku. "Kad Es redzēšu Asinis, Es paiešu jums garām." Tā ir tā lieta.

88 Tātad mēs redzam, ka šīs cisternas pēc tam, kad tās nedaudz pastāv, tās ir...tās sastāvas, un tās vairs nav labas. Un tad tas kļūst arī...kļūst par mājvietu vardēm un ķirzakām, un čūskām, un kukaiņiem, un mikrobiem, un kam nu vēl, jo tas ir tieši tas sastāvējies stāvoklis, kas ir tur iestājies. Vai jūs varētu iedomāties, ka noskalojumi no kūts jumta vai no mājas, kas atrodas blakus kūtij, vai kur nu vēl atrastos tie netīrumi, kāda veida kukaiņi un mikrobi, un viss pārējais ir ieskalotos tajā cisternā?

89 Lūk, tas ir perfekts piemērs jebkāda veida cilvēciskai sistēmai. Tā ir izgāšanās jau no paša sākuma. Tieši tāpēc viņam ir vajadzīgs Glābējs. Viņš nevarētu izglābt pats sevi, viņš nevar izdarīt neko attiecībā uz to. Pirmkārt, viņš ir pazudis. Viņš ir dzimis šajā pasaulē grēcīgs, viņš nāk šajā pasaulē, runādams melus. Viņš ir melis no paša sākuma, tad kā gan viņš vispār var kaut ko izdarīt sevis labā? Kā to var kāds svēts cilvēks?

90 Nav neviena svēta cilvēka. Nav nevienas svētas draudzes. Tas ir Svētais Gars! Nevis svēta draudze, svēti cilvēki; tas ir Svētais Gars starp cilvēkiem, lūk, kas tas ir. Āmen. Nevis kāds svēts kalns, kur stāvēja Pēteris un pārējie; tas kalns nebija svēts. Bet tas bija svētais Dievs uz tā kalna, tas padarīja to svētu. Nevis kāda svēta persona; tas ir Svētais Gars, kas darbojās šajā personā — tas padara to svētu. Nevis tā persona, bet Svētā Gara Persona! Tas nav tas cilvēks, jo viņš ir tikai cilvēks, "dzimis grēkā, ieņemts nelikumībā, nācis šajā pasaulē, runādams melus".

91 Jebkura cilvēka veidota sistēma noturēs viņu tieši tajā. Tā aizsegs šo lietu no intelektuām, intelektuālajām acīm, lai viņi domātu: "Es piederu draudzei, mans vārds ir grāmatā. Es esmu *to* izdarījis. Mans tēvs bija *tāds* un tā tālāk." Tas šķiet normāli, un tāds tas ir, es neko pret to nesaku. Bet tomēr, draugs, Jēzus teica: "Ja cilvēks nepiedzimst no jauna, viņš pat nevar ieraudzīt," *ieraudzīt* tur nenozīmē, ka viņš redz ar savām acīm, bet "saprast debesu valstību". Kamēr tu nepiedzimsti tajā!

92 Kā gan varētu šis baptistu evaņģēlists, kā varētu tas cilvēks, kas stāvēja tur un kritizēja, un izsmēja to? Saprotiet, viņā nav nekā, kas varētu to pat pieņemt; bet Dievam tas bija jāizdara, saprotiet. Dievs iedeva viņam Svēto Garu. Viņš parādīja, ka tā nebija liekulība, ka tas ir Vārds. Viņš dzird to tikai no kādas skolas idejām, un viņi mēģina paņemt visas Dieva svētības un attiecināt tās uz kādu aizgājušu laiku.

93 Jauns baptistu sludinātājs, kurš nesen bija šeit, šorīt atrodas tepat; un viņš pienāca pie manis, un viņš teica: "Brāli Branham, tajā, ko tu dari, ir viena nepareiza lieta."

Es teicu: "Palīdzi man."

94 Un viņš teica: "Es uzskatu, ka tu esi patiess un labs cilvēks, bet..."

Es teicu: "Paldies, ser."

Viņš teica: "Bet ir viena lieta, ko tu dari nepareizi."

Es teicu: "Es ceru, ka Tas Kungs atradīs tikai vienu nepareizu lietu."

95 Un viņš teica: "Nu, tur ir... Lūk ko tu dari nepareizi." Teica: "Tu mēģini parādīt pasaulei apustulisku kalpošanu, bet," teica, "apustuliskā kalpošana beidzās līdz ar apustuļiem."

96 Es teicu: “Kā baptists baptistam, es gribētu uzdot tev vienu jautājumu.”

Teica: “Kādu?”

97 Es teicu: Vai tu tici, ka Dieva Vārds ir iedvesmots, katra tā daļiņa?”

Viņš teica: “Nu, protams.”

98 Es teicu: “Tādā gadījumā Viņš teica: 'Nepievienojiet nevienu vārdu un neatņemiet nevienu. Jo,” es teicu pēc tam, “es parādīšu tev, kur saskaņā ar Dieva apsolījumu apustuliskā svētība nāca pār cilvēkiem, tagad tu parādi man to Dieva apsolījumu un kad tas aizgāja no cilvēkiem. Redzi, ja tu nevari parādīt to Vārdā, tad...tad aizmirsti par to, saproti,” es teicu, “jo tas joprojām turpinās.”

99 Dažas minūtes viņš neko neteica. Un tad es teicu: “Nu, tādā gadījumā, brāli, es gribētu pajautāt tev sekojošo. Vasarsvētku dienā Pēteris ievadīja apustulisko vēstījumu. Un mēs visi zinām, ka tā ir patiesība, jo viņam bija valstības atslēgas, ko viņam bija iedevis Jēzus. Un tagad paskaties, ko viņš teica. Viņš teica: 'Ikviens no jums atgriezieties no grēkiem un kristieties Jēzus Kristus Vārdā grēku piedošanai, un jūs saņemsiet Svētā Gara dāvanu. Jo šis apsolījums ir jums un jūsu bērniem, un visiem, kas vēl ir tālu, ko Tas Kungs, mūsu Dievs pieaicinās.” Tādā gadījumā, ja ir kāda vieta, kur Viņš aizvāca to prom, kas tad notika ar Pētera vārdiem Vasarsvētku dienā?” Saprotat? Nē, tas nekad nav mitējies!

Dārgais mirstošais Jērs, Tavas dārgās Asinis

Nekad savu spēku nezaudēs,

Līdz visa Dieva draudze izpirktā

Būs izglābta, lai negrēkotu vairs.

Tad svētā, saldā dziesmā

Es dziedāšu par Tavu spēku glābjošo,

Kad šī mēle šļupstošā un stostīgā

Gulēs kapa klusumā.

100 Lai Dievs palīdz man ticēt tam un turēties pie tā, un visiem mums, un stāvēt par to, jo tā ir Evaņģēlija patiesība! Tieši tā.

101 Gudram cilvēkam nekad nevajadzētu skatīties uz šīm lietām. Un es zinu, ka tās nedarbosies. Tās nekad nav darbojušās. Organizēta reliģija un organizēta pieredze nekad nedarbosies Dieva klātbūtnē. Tam ir jānāk neaptraipītam no Dieva. Dievs nekad nav to izmantojis, nekad pagātnē Dievs nav izmantojis šādu sistēmu. Un tā, jūs, ak, jūs dabūjat locekļus un tamlīdzīgas lietas. Bet es ar to domāju īstenu Dieva sēklu, svētību, kāda nonāca Vasarsvētku dienā, tas nekad nenāk caur organizāciju; tas atnāk caur dzimšanu, piedzimšanu no augšas.

102 Mēs esam aicināti ņemt Israēlu kā...kā piemēru, kādi viņi bija. Ievērojiet: “Viņi ir atstājuši Viņu, savu sagādāto avotu, un ir izcirtuši sev cisternas.” Vai jūs varat iedomāties kaut ko tādu, ka cilvēks atrodas pie artēziskās akas, dzer, un pēc tam grib uztaisīt sev cisternu, saprotiet, lai dzertu no tās? Lūk, tieši to pateica pravietis, tieši to pateica Dieva Vārds. Tieši to Dievs pateica pravietim. “Jūs esat atstājuši Mani un...un atstājuši Mani, dzīvo ūdeņu avotu; un esat izcirtuši sev cisternas, kas ir cauras un tās tek.”

103 Redziet, kaut ko...viņiem gribējās kaut ko tādu, ko viņi varētu kontrolēt, vai parādīt to, ko viņi ir izdarījuši. Tas...tas ir organizētās reliģijas neprātīgums. Tā vienmēr mēģina, viņiem noteikti ir vajadzīgs kaut kas pašiem tajā. Viņiem noteikti ir vajadzīgas visas šīs sistēmas un sabiedrības, un citas lietas: “Un es tagad piederu pie *tiem*.” Tā vietā, lai vienkārši būtu Dieva pazemīgie bērni, viņi grib kaut ko, kur viņi varētu sevi parādīt. Tā vietā, lai ļautu Dievam darīt to Viņa veidā, viņi gribēja darīt to savā veidā. Un tieši līdz tam sistēmas ir novedušas draudzi šodien. Nevis... Katra sistēma, viena grib, lai tas būtu *tā*, otra vēlas, lai tas būtu *šitā*. Ja tu esi metodists, tev tam ir jābūt *šādi*. Baptists – *šādi*. Prezbiteriānim, katolim, kam nu vēl – viņiem ir savas sistēmas. Nekas pret to, bet

tas nav tas, par ko es runāju.

104 Cilvēks vēlas darīt to savā veidā, bet Dievam ir Savs veids, kā to izdarīt. Un Viņš teica: "Jūs turaties pie sava ceļa, cauras cisternas; un negribat pieņemt Manu ceļu, dzīvības ceļu."

105 Un tā ir tā pati lieta, kā tas ir šodien. Tas vienkārši nav mainījies pat par mata tiesu. Padomājiet, cik tas ir muļķīgi: cilvēks atstāj artēzisko aku ar tīru, dzidru, burbuļojošu ūdeni, un tad viņš grib doties uz cauru cisternu, ko viņš pats ir izveidojis, un izrok sev cisternu ar tiem atkritumiem, kas tajā ieplūst no kūts jumta, un tad dzer no tās. Acīmredzami šim cilvēkam tur kaut kas nav kārtībā ar galvu.

106 Un kad cilvēks pieķeras kādam garīdzniecības priekšstatam par Rakstiem tā vietā, lai pieņemtu Svēto Garu, kas apstiprina Rakstus un padara tev tos reālus – ar šo cilvēku kaut kas nav kārtībā garīgi. Pilnīgi pareizi. Protams, Svētais Gars... Katram ir savs Bībeles skaidrojums, kas pēc jūsu domām ir pareizs. Dievam nav vajadzīga jūsu palīdzība. Dievam nav vajadzīgs jūsu skaidrojums.

107 Dievs izskaidro Sevi pats. Dievs izskaidro tā, kā Viņš...tā, kā Viņš saka, ka Viņš to darīs. Tas Kungs sākumā pateica: "Lai top gaisma," un gaisma tapa. Tam nav vajadzīgs nekāds skaidrojums. Tas ir tas, ko Dievs izdarīja. Viņš pateica: "Jaunava taps grūta," un viņa tapa. Tam nav vajadzīgs nekāds skaidrojums. Viņš pateica, ka Viņš "izlies Savu Garu pār visu miesu," Viņš to izdarīja. Tam nav vajadzīgs nekāds skaidrojums. Dievs izskaidro Savu Vārdu, apstiprinādams to un izpauzdams to, un pierādīdams to.

108 Tieši tā tika pierādīts, ka pravietis ir no Dieva. Viņš teica: "Ja starp jums būs kāds garīgs vai pravietis, Es, Tas Kungs, atklāšu Sevi viņam vīzijās, runāšu ar viņu caur sapņiem. Un tas, ko viņš saka, piepildīsies — tad baidieties no viņa; bet, ja tas nepiepildīsies, tad nebaidieties."

109 Tā ir tā pati lieta: kad Dievs izsaka Savu Vārdu, un cilvēks saka: "Tas Vārds ir tas," un tas notiek tādā veidā, tad tas ir Dievs, kas to dara.

110 Bet ja viņš saka: "Tas ir *šādi*, un tie laiki ir pagājuši," nu, tas atņem visu... Viņš sniedz maizi izsalkušajiem bērniem savā rokā un atrauj to viņiem; un viņi cieš badu. Kāpēc lai jūs gribētu dzert no cisternas, ja tur bija šī artēziskā aka?

111 Kas ir dzīvības avots šobrīd? Kas ir dzīvības avots, dzīvo ūdeņu avots? Mēs gribētu salīdzināt to ar artēzisko aku.

112 Tagad es gribu, lai jūs pievēršat uzmanību atšķirībai starp cisternu un dzīva ūdens avotu; artēzisko aku un kādu vecu, cauru cisternu, kurā ir pilns ar kukaiņiem, ķirzakām, vardēm, mikrobiem un ko nu vēl, saprotiet.

113 Un, lūk, ir artēziska aka. Un tā, paskatieties uz šo. Tā ir neatkarīga. Tev nav vajadzības dabūt kādas lielas sistēmas un ieguldīt tajā daudz naudas. Nav jāpievieno daudz locekļu. Tā nodrošina savus locekļus ar dzīvības garu, kas ir viņos, funkcionējot.

114 Paskatieties uz ūdeni, kas izplūst no tās – svaigs, skaidrs un tīrs. Nevis cisterna – kaut kas sastāvējies, kas ir sadokumentēts ar četrdesmit, piecdesmit dažādiem prātiem, kas saka: "*Tas* ir pareizi, un *šis* ir pareizi, un *šī* koncepcija," un balso, un apelē, kā viņi dara, un tad izveido no tā konfesiju. Tas ir skaidrs un tīrs, neapgānīts Dieva Vārds, kas nāk no Dieva rokas. Tā ir īsta artēziskā aka.

115 Ievērojiet, viņas spēka noslēpums atrodas viņā pašā. Cilvēks nespēj to atrast. Kaut kāds spiediens zem tās liek tai spiesties uz augšu.

116 Es atceros, kad es reiz biju mežzinis Indiānas štatā, es mēdzu iet garām kādai akai, avotam Harisona apgabalā. Tas vienmēr kūsāja. Un vienkārši, ak, šķita, ka neviens nav par viņu laimīgāks. Vienalga, vai uz zemes bija sniegs, ledus, vai bija sals, cik auksti bija – tas joprojām kūsāja; kamēr tie vecie cilvēka uztaisītie dīķi un tvertnes ar vardēm un visu pārējo, bija tur sasaluši, nekustīgi.

117 Un tas parāda, ka jebkura konfesija, neliela Gara trūkuma dēļ vai nepietiekamu atmosfēras izmaiņu dēļ, sasals. Bet Dieva artēziskais avots, Viņš...Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi, tas

visu laiku izverd ārā visas tās lietas no tā un izgrūž tās ārā no tā. Un tur nav nekā no paša sākuma. Un, ja kaut kas tiks tajā iekšā, tas aizstums to prom.

118 Tas šādi kūsāja, un es teicu...viendien es tur apsēdos un nodomāju: "Man šķiet, ka es parunāšu ar to avotu, tikai kādu brītiņu." Es noņēmu savu cepuri, un es teicu: "Kāpēc tu esi tik laimīgs? Kāpēc tu tā čalo? Varbūt tāpēc, ka laiku pa laikam no tevis dzer brieži."

Ja viņš prastu runāt, viņš būtu sacījis: "Nē."

Es sacīju: "Varbūt tāpēc, ka es dzeru no tevis."

"Nē, ne tāpēc."

119 Es teicu: "Nu, kas padara tevi tik tīru, tik dzidru? Kas...kas ir šī burbuļošana, kas tev liek kūsāt, būt prieka pilnam visu laiku, un nekas nevar tevi sasaldēt? Tu šļācies augšup gaisā, un tur nav nekā, tīrs ūdens."

120 Ja viņš būtu varējis runāt ar mani, vai zināt, ko tas avots būtu pateicis? Viņš būtu pateicis: "Brāli Branham, tas neesmu es, kas kūsā, tas ir kaut kas aiz manis, kas mani kustina." Un tieši tā ir ar... Tas ir vājš izteikums, bet jūs saprotat, ko es gribu pateikt.

121 Un tieši tā tas ir ar dzimšanas no augšas pārdzīvojumu. Tu nevari to savaldīt. Tas ir ūdens avots tevī, kas kūsā mūžīgajā dzīvībā. Saprotiet, tajā ir kaut kas tāds, ar ko tev nav nekāda sakara. Cilvēka veidotas tvertnes var sasalt, un tās lūdzas pēc atmodas un visu pārējo; bet cilvēks, kas atrodas zem tā avota, dzīvo tajā avotā, tas ir dienām un naktīm! Nē, tev nav jāgaida vietējie lieti un vietējās atmodas. Tu esi pilns ar To. "Es došu viņam dzīvības avotu, iekš viņa, kas kūsās." Tajā ir kaut kas tāds, kas katru dienu ir svaigs, tīrs un skaidrs. Tas ir neaptraipīts Dieva Vārds tavā sirdī un mutē, apstiprinādams Sevi, runā pats par Sevi. Ir vienalga, vai līst lietus, vai snieg, lai kādi nebūt laika apstākļi, tu joprojām esi laimīgs, jo Svētais Gars ir tur un kūsā. Tas ir tas apslēptais spēks. Ievērojiet. Ak, tas noslēpums, kas ir tajā.

122 Viņš dod no sevis, bez maksas, ikvienam, kas dzers un izmantos tā saturu. Tu vairs neizvēlies, sakot: "Nu, man vienkārši ir jāiet uz metodistu baznīcu, lai piedzīvotu atmodu, jo es esmu metodists. Man būs jādodas uz *šejieni*, bet ja...man ir jādodas pie pentakostiem, jo es esmu pentakostu atmodu sludinātājs." Es jums saku: kad jūs iegūstat to avotu, no kura verd ūdens, to avotu, kad jūs dzerat no turienes, nav nekādas atšķirības, jūs dodat ikvienam, kas pienāk. Tu vēlies dot dzīvības cerību katolim, protestantam, ebrejam, ateistam vai jebkuram citam. Tevī patiešām, patiešām ir kaut kas, kas dara to.

123 Pievērsiet uzmanību vēl vienai lietai attiecībā uz to – to nav nepieciešams sūknēt. Tev tas nav jāizvelk un jāuzpumpē. Es esmu redzējis to tik daudzas reizes, ka man no tā metas nelabi — kaut ko uzpumpē, nospēlē kaudzi mūzikas un lēkā šurpu turpu, vai...vai arī izplata lielu kaudzi ar literatūru tur pilsētā un milzīgi plakāti: "Šīs stundas vīrs."

124 Ir tikai viens šīs stundas Vīrs, un tas ir Jēzus Kristus, kurš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Ir tikai viens Dieva vēstnesis, un tas...tas ir Jēzus Kristus. Tieši tā.

125 To nav nepieciešams uzpumpēt vai samazināt, vai...nē, nav nepieciešams pievienoties tam. Tu vienkārši ņem to bez maksas. Āmen. "Es esmu dzīvā ūdens avots; jūs atstājāt Mani, lai ietu un izgatavotu sev kaut kādas tvertnes." Lūk, jums nav jāpumpē, jāpumpē, jāvelk un jāpievienojas tam, jāizrok tas, nekas cits. Jums vienkārši ir jāņem no tā bez maksas.

126 Tev nav vajadzīga nekāda cilvēku veidota teoloģija kā lupatu filtrs, lai pateiktu tev, kas iziet caur to, ko tas ir darījis. Nekāda. Kaut kāda cilvēciska teoloģija no kādas izglītības sistēmas, paštaisnas reliģijas tajā, tajā vai kādā reliģiskās sistēmas cisternā; tev tas nav vajadzīgs. Tam tur nav jābūt. Uzliec uz tā lupatu – tas uzsviedīs to augšā gaisā. Tam nav ar to nekāda sakara. Tas ir pašpietiekams! Tas ir Dieva Spēks, kas verd uz mūžīgo dzīvību. Kāpēc cilvēkam vajadzētu atstāt kaut ko tādu, lai pievienotos kādai sistēmai, man nav vārdu, lai to izteiktu. Tam nav vajadzīgi nekādi lupatu filtri. Tam tas nav vajadzīgs. Tam nav vajadzības būt...tam nav vajadzības būt atkarīgam no vietējiem lietiem, lai piepildītos. Tas vienmēr ir piepildīts. Āmen.

127 Viens cilvēks, es dzirdēju, kā viņi teica: “Šodien es vienkārši jūtos ļoti nospiests.” Ak vai!

128 Ak, es priecājos, ka dzīvoju Dieva klātbūtnē, neatkarīgi no tā, vai lietas iet labi vai slikti. Viņš ir mana dzīvība. Āmen. Viņš ir mūsu dzīvība. Viņš ir tā dzīvība, pārpilnā dzīvība. Tieši tā. Un...un paskatieties, ko tas dara mums. Tā spēks un tīrība atrodas tajā. Tam nav nepieciešams uzpildīties no cisternas vai kādas citas sistēmas.

129 Kāds teiks: “Nu, kāda ir tava biedra karte? Paskatīsimies, vai tu esi labs baptists. Es paskatīšos, vai tev ir karte.” Vai...vai arī: “...labs pentakosts...vai tu esi vienotais...divvienīgais...trīsvienības piekritējs vai...vai kas nu vēl.” Redziet, tam nav vajadzīga nekāda uzpildīšana. Tas darbojas vienmēr. Jā.

130 Ziniet, man kādreiz bija tā vecā cisterna, man bija jālej tajā ūdens un jāpilda, un jāpilda, un jāpilda ar to veco pumpi, lai dabūtu to no turienes ārā; ziniet, jāielej tur vēl nedaudz ūdens, un vienkārši tur ielija daudz kukaiņu un citas lietas, lai izsūknētu kukaiņus un visu pārējo. Aptuveni tieši tādas ir dažas no šīm sistemātiskajām atmodām.

131 Bet, paldies Dievam, “ir kāds Avots, Asins pilns, kur grēcinieki iegremdēti tiek!” Jūs neuztaisāt draudzes locekļus, jūs uztaisāt no viņiem kristiešus, kad viņi atnāk pie tā avota.

132 Kāpēc lai jūs atstātu dzīvo ūdeņu avotu, lai dzertu no tādas notekūdeņu bedres kā tā?

133 Nekādas uzpumpēšanas; tā spēks atrodas viņā pašā. Tam nav vajadzīga nekāda uzpilde, jo tas pats...tā dzīvība atrodas viņā. Tieši tādā veidā Dieva sēkla atrodas cilvēka sirdī. Dieva dzīvība atrodas indivīdā, nevis draudzē, tevī, tā atrodas tevī, tu esi tas, kurā atrodas dzīvības dīglis.

134 Viens vienīgs tās malks pārliecinās jebkura veida garīdznieku. Pajautājiet katoļu priesteriem, pajautājiet baptistam, lai kas viņš nebūtu. Viens vienīgs šī brīnišķīgā, svaigā artēziskā ūdens malks, es jums saku, pārliecinās, ka tā ir patiesība. Tava alkstošā dvēsele, tā vai citādi, tas pārliecina izslāpušo, tā vai citādi. Lūk, ja tev neslāpst... Šis baptists, sākumā viņam neslāpa; bet, kad viņam sāka slāpt, tas ūdens viņam šausmīgi garšoja. Tā tas ir, bet ir jāslāpst, “svētītās slāpes”, kā to nosauca Jēzus. “Svētīgi jūs esat, kad esat izsalkuši un izslāpuši pēc taisnības, jo jūs tiksiet piepildīti.” Āmen. Draugs, to teica Jēzus. Tieši tā, tas ir svētīgs avots izslāpušajiem.

135 Kāpēc lai kāds gribētu samainīt to pret purvu? Vai tad jūs gribētu samainīt artēzisko avotu pret purva ūdeni, pilnu ar kukaiņiem un piesārņojumiem no visāda veida cilvēciskām teorijām, par kurām Dievs teica, ka: “Pievienojot kaut ko Viņa Vārdam vai atņemot kaut ko no Viņa Vārdiem, viņa daļa tiks izdzēsta no dzīvības grāmatas.”

136 Un, kad Dievs apsolīja, ka Viņš apstiprinās šo Vārdu katrā paaudzē: “Jo šis apsolījums ir jums un jūsu bērniem, un visiem, kas vēl ir tālu, ko Tas Kungs, mūsu Dievs pieaicinās,” kāpēc lai jūs turpinātu sūknēt ar kādu sistēmas sūkni, kas jau gadiem ir piesārņots no kādas vecas mannas? Varbūt ar to mannu viss bija kārtībā, nekas pret to, Mārtiņa Lutera laikos, *tajos* laikos un *tajos* laikos, un citu reformatoru laikos, nekas par to; bet tā ir manna, kas nokrita jau ļoti sen.

137 Ja mēs paskatīsimies, tad Bībelē viņiem bija jāsavāc tā katru dienu. Viņiem bija jādabū jauna. Pēc tam, kad tā bija mazliet pastāvējusi, tā bojājās. Tā nevar sabojāties nesadaloties. Tajā ir jābūt baktērijām vai kaut kam tādam, kas izraisa tās trūdēšanu. Mēs zinām, ka tas tā ir.

138 Un tāpat ir ar sistēmu! Pēc tam, kad tā stāv tur no vienas lielas atmodas līdz nākamajai, tā samaitājas un tajā sarodas papilnam kukaiņu, un ir līdzīga cisternai, kas ir pilna ar visādiem ložņām, kā mēs mēdzām tos saukt, maziņi kukaiņi, kas tur ložņā.

139 Un tieši tāda ir problēma ar tik daudzu cilvēku pieredzi šodien. Viņi...viņi ir vienkārši piepildīti ar ložņām, ložņājot no viena uz otru un no viena uz citu, stāstot izdomājumos, kuros nav vispār nekādas patiesības. Tā tas ir, izlien no viena un ielien otrā. “Es biju metodists; es pievienojos baptistiem. Es biju katolis; es kļuvu par *to*. Es kļuvu par *šito*.” Tie ir vienkārši ložņas.

140 Ak, aizmirstiet to visu un nāciet pie tā avota, āmen, pie artēziskā avota, mūžīgi dzīvas Kristus klātbūtnes! Es ticu, ka Viņš ir neizsīkstošs dzīvības avots. Jo vairāk jūs ņemat no Viņa, jo svaigāks tas kļūst, jo aukstāks tas kļūst, jo labāks tas kļūst un jo saldāks tas kļūst. Es kalpoju Viņam

jau trīsdesmit trīs gadus, un katra diena ir vēl saldāka par iepriekšējo. Es ne reizi... Viņš teica, ka tev vairs neslāps, ja mēs dzersim šo ūdeni. Paskatieties, cik brīnišķīgs tas ir. Ak!

141 Israēls izdarīja tā, kā daudzi dara šodien, viņi atstāja dzīvo ūdeņu avotu, lai izraktu sev cisternas.

142 Tagad, tikai brītiņu runājot par žēlastību, kas ir Dieva žēlastība. Mums ir likumi un statūti: "Un, ja tu neatbilsti šim standartam... Man ir reliģisks mērkoks; ja tu neatbilsti tieši tam, tev tam ir jāatbilst, tu nevari ienākt," un tā tālāk. Bet Dievs glābj mūs caur žēlastību, nevis caur kādu mērkoku. Saprotat? Bet Dievs, runājot par žēlastību, lūk, kā tieši tas notika, dzerot no Viņa, no šī mērkoka...

143 Kurnošais, kurnošais Israēls. Paskatieties, Viņš teica: "Un Es atkal apmeklēšu jūs." Paskatieties Rakstos. Ievērojiet, Viņš gatavojas viņus pārbaudīt, atkal viņus apmeklēt. Kurnošais Israēls pie Sarkanās jūras bija uzaicināts sekot Viņam cauri sastāvējušajiem Ēģiptes ūdeņiem, lai kļūtu par brīviem cilvēkiem. Viņi bija vergi. Viņi tika aicināti pāriet pāri, lai kļūtu par brīviem cilvēkiem, kopā ar Viņu. Pāriet pāri Nāves jūrai, Nāves jūrai; tas ir, Sarkanajai jūrai, iziet tai cauri, ieiet tuksnesī, lai veiktu atdalīšanu starp viņiem un atdarinātājiem, kuri mēģināja atdarināt to, bez apgraizīšanas.

144 Ak, tieši tas bija tās problēmas cēlonis. Ikviens no viņiem gāja bojā turpat...tas ir, turpat...turpat jūrā, faraons un viņa armija. Viņi redzēja cilvēkus, kas gāja ar pārdabisku spēku, tāpēc viņi atgriezās un mēģināja atdarināt to, nebūdami iekļauti tajā svētībā. Un, kad viņi to izdarīja, viņi gāja bojā. Tas ir miesīgs atdarinājums.

145 Cilvēks, kas mēģina tā darīt, mēģina kaut ko atdarināt, tādā gadījumā viņš miesīgi atdarina īstenu kristieti.

146 Mans indiešu brālis tur zina to. Pabraukājiet pa Bombeju, un jūs ieraudzīsiet tur cilvēkus, hinduistus un citus, guļam uz naglām un uz...staigājam pa stiklu un...un ejam pa uguni, lai parādītu, ko viņi māk darīt, un tādas lietas... Tas ir miesīgs kāda cilvēka no džungļiem atdarinājums, kurš dara to, lai upurētu savam dievam.

147 Mēs sastopam to visā reliģiskajā dzīvē, miesīgus atdarinājumus, kāds cenšas būt tāds kā cits. Ir tikai viens piemērs, kam jums ir jālīdzinās, tas ir būt kā Jēzum Kristum, kurš bija Vārds. Un tad, kad pie tevis atnāk Dieva Vārds, tas būs tādā pašā veidā.

148 Un tomēr Dievs veda viņus tieši uz apsolīto zemi. Viņi arī konstatēja, ka katra ūdenstvertne, kad viņi jau bija devušies savā ceļā cauri tuksnesim pēc tam, kad viņi bija atdalījušies, viņi konstatēja, ka katra ūdenstvertne priekš viņiem bija sausa.

149 Un tu konstatēsi to pašu, brāli, kad tu dosies šajā ceļojumā uz apsolīto zemi. Tu konstatēsi, ka durvis ir aizvērtas. Tāpat kā teica tas sludinātājs, anglikānis vai kas nu viņš bija, un pēkšņi viņa draudze viņu padzina. Saprotiet, tā kā viņam bija tik daudzi, kas saņēma Svēto Garu, tās bija tā beigas.

150 Un mēs...un to pašu konstatēja Israēls, kā piemērus, savā ceļojumā uz apsolīto zemi. Visas tās ūdenstvertnes bija sausas. Jā, viņu ceļojumā paklausībā Viņa apsolītajam Vārdam, viņu ceļojumā viņi konstatēja, ka tās tvertnes bija sausas. Lūk, viņi redzēja, ka ceļojumā nevar paļauties uz ūdenstvertnēm...ūdenstvertnēm.

151 Un ja tu dodies ceļojumā, paklausot Dieva Vārdam, un mēģini pievienoties *tam* un pievienoties *šitam*, tu ieraudzīsi, ka to neatbalstīs neviena ūdenstvertne pasaulē. It nemaz. Tu esi indivīds. Dievs ved tevi tieši pa to ceļu, pa kuru Viņš vēlas tevi vest. Tādējādi šodien mēs redzam to pašu lietu, un visas tvertnes ir izžuvušas.

152 Bet Dievam, kas turēs Savu apsolījumu Saviem ļaudīm, apsolījums vienmēr ir īsts. Viņš apsolīja apgādāt viņus ar visu nepieciešamo, tāpēc Viņš izdarīja to. To tukšo, sauso ūdenstvertņu vidū, vienkārši aizdomājieties par to, un kurnošais Israēls tuksnesī, viņu ceļojumā; Viņš pasauca Savu kalpu-līderi, pravieti Mozu maliņā un atvēra dzīva ūdens avotu caur sisto klinti, lai Viņa ticīgie bērni neaizietu bojā.

153 Man tas šajā dienā stāsta par žēlastību. Mēs neesam to pelnījuši. Tas, kā mēs esam darījuši, tas, kā mēs esam dzīvojuši, mēs neesam to pelnījuši.

154 Bet Dievs šajā dienā, kā šeit šajā rītā, skatieties, metodistiem, baptistiem, prezbiteriāņiem, katoļiem un visiem, Viņš ir atvēris avotu. Vēstules Ebrejiem 13. nodaļa pierāda to, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Tāpēc tas...tas piepilda Jāņa 3:16: "Jo Dievs tik ļoti mīlēja pasauli, ka Viņš atdeva Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai ikviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet iemantotu mūžīgo dzīvību."

155 Un tā tika pacelta dauzpusēja iemesla dēļ – tā kā cilvēki kurnēja un grēkoja, un viņiem dzēla čūskas, un viņi mira, – un viņu grēku piedošanai, un lai dziedinātu viņus no slimības.

156 Un tas ir tas pats avots, kas ir atvērts mums šodien, mūsu glābšanai un mūsu dziedināšanai, fiziskai dziedināšanai. "Jo Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi."

157 Un kad tai klintij, kas tika sista ar apsolīto Dieva Vārdu, bija pavēlēts, no tās izplūda tīra, skaidra ūdens strūkla; ne...ne sastāvējusies, ne piesārņota, bet paša Dieva klātbūtne. Tīrs ūdens, un tas izglāba visus, kas dzēra. Lūk, mēs zinām, ka tā ir taisnība, jo mēs lasām to Vecajā Derībā kā līdzību.

158 Lūk, to nevajadzēja izvilkt, uzpumpēt, pievienoties tam, apmeklēt semināru, lai iemācītos, kā to lietot. Tur viņi izstāstīs tev, kā to lietot, redz: "Ak nu, ja tu esi saņēmis Svēto Garu, mēs tam ticam, bet, nu, dari...dari to *šādā* veidā."

159 Bet, saprotiet, pār to nav nekādas kontroles. Tu nelieto Svēto Garu; Svētais Gars lieto tevi, saprotiet. Saprotiet, tev nav...tev nav jālieto Svētais Gars; tu piederi Svētajam Garam. Dāvana nav kaut kas tāds, ko tu paņem, kā piemēram nazi, un uzasini ar to zīmuli. Tas ir atdot sevi Dievam un aizvākt sevi no ceļa, lai Svētais Gars varētu tevi lietot.

160 Ievērojiet, viņiem vispār nevajadzēja to sūknēt vai to izvilkt, un viņiem nekad nevajadzēja jautāt: "Nu, kā mēs lietosim šo ūdeni?" Jo viņi zināja, kā to izmantot. Viņi bija izslāpuši. Viņi zināja, ko ar to darīt.

161 Un tāpat arī vīrietis vai sieviete, neatkarīgi no tā, kādai ticības mācībai vai konfesijai viņi pieder. Ja viņš ir izslāpis pēc Dieva, viņam nav jāskrien uz semināru, kā to izdarīja šis anglikāņu brālis jeb britu brālis vakar vakarā, ka tagad viņam esot jāiet uz turieni un jākonsultējas kādā veidā...uz anglikāņu draudzi, kādā veidā viņam ir jāizmanto šī lielā dāvana, ko viņš saņēma, runāšana mēlēs, un kā viņam ir jādara *tas*. Pirmkārt, viņi izmetīs viņu ārā. Saprotat? Viņš bija izslāpis, tāpēc Dievs vienkārši piepildīja viņu. Tas arī viss. Ir jābūt izslāpušam, un tad Viņš vienkārši piepilda.

162 Tev nedrīkst būt nekāda kontrole, kāds, kas saka tev, ko ar to darīt. Dievs vada katru indivīdu pa to ceļu, kā Viņš vēlas, lai tu darītu. Tu esi indivīds, tu pats. Tu esi daļa no Dieva. Neviens nevar ieņemt tavu vietu. Un vispār nav tā, ka pie kāda ir jāiet un jāsaka, lūk, ka man būs "jādara *tas* ar *to*" vai arī, ka man ir jādara "*šitas* ar *to*". It nemaz. Dievs izmanto to tādā veidā, kā...kā Viņš to grib. Kad tu esi izslāpis, tu zini pietiekami, lai dzertu.

163 Un, ja tu esi izslāpis šajā rītā, dzer no tā, tas ir viss, kas tev ir jādara. Dievs ir sagādājis ceļu viņu slāpēm, lai izslāpušie bērni varētu dzert no Viņa bez maksas. Un Dievs ir sagādājis ceļu katram vīrietim un sievietei, kas ir izsalkuši un izslāpuši. Varbūt šeit sēž cilvēki, kas vispār nav glābti. Šeit sēž cilvēki, kas atrodas uz glābšanas sliekšņa.

164 Šeit ir cilvēki, kas sēž šeit kā draudzes locekļi, jūs vēlaties rīkoties pareizi, bet jūs dzerat no kādas tvertnes. Viņi nekad neizstāstīs jums šīs patiesības.

165 Vienīgā lieta, lai atnāktu, ir pieņemt Dieva apsolījumu un atnākt pie tā avota, tad Viņš remdēs tās slāpes. "Kas dzers no šī avota, tam vairs nekad neslāps."

166 Tagad paskatieties, kā...kā Viņš atbrīvoja Savējos, kas pieņēma šo ūdeni, caur žēlastību, un nevis caur kādu sistēmu vai izglītības cisternu. Viņš apstiprina, ka Viņa Vārds ir dzīvību dodošs resurss. Cik daudzi šeit zina, ka jūs saņēmāt dzīvību, kad jūs pieņēmāt to Vārdu un Viņa ūdeni,

vienkārši jūs zināt, ka jūs saņēmāt dzīvību?

167 Paņemsim, nu, teiksim, vēl vienu piemēru, vai divus, un tad es jau pēc brītiņa beigšu. Man...man tur kaut kur ir jābūt tai pogai. Bet paskatieties. Es vienkārši turpinu runāt, bet tāds nav mans nodoms. Paskatieties, paņemsim kā piemēru tikai pāris cilvēkus.

168 Paņemsim to sievieti pie Jēkaba cisternas, izraktās akas. Tur nu viņa sēdēja. Tas bija viss, ko šī sieviete zināja, tā cisterna, kur viņa nāca smelt ūdeni. Un tur pretī tai akai viņa ieraudzīja, tajā nelielajā ainā, ka tur sēdēja kāds vīrietis, ebrejs. Bet viņa bija samariete, tā bija Ziharas pilsēta. Un mēs redzam, ka šis cilvēks, šis ebrejs, pateica kaut ko neparastu šai sievietei, sacīja: "Dod man dzert."

169 Un tā, viņa teica: "Mums ir segregācija. Tas nav...nav pareizi, ka tu uzdod man šādu jautājumu; tu esi ebrejs, bet es esmu samariete."

170 Viņš teica: "Bet, ja tu zinātu, ar ko tu runā, tu prasītu Man dzert, un Es dotu tev tādu ūdeni, ka tev nebūtu jāiet uz šo cisternu, lai to dzertu; tas būtu ūdens avots, kas kūsā tevī." Paskatieties, kad viņa ieraudzīja, ka tas pierādījās kā patiesība!

171 Lūk, pirmkārt, jebkurš cilvēks būtu varējis tā pateikt. Bet viņa teica: "Jūs sakāt, ka pielūdzat Jeruzalemē, bet mēs pielūdzam uz šī kalna."

172 Viņš teica: "Glābšana ir no ebrejiem. Mēs zinām, kam mēs ticam. Bet," teica, "ļauj Man pateikt tev vienu lietu," aptuveni ar šādiem vārdiem, "ne uz šī kalna un ne Jeruzalemē. Jo nāk laiks, kad cilvēks pielūgs Dievu Garā un patiesībā, jo tādus meklē Tēvs." Viņš teica: "Ej, pasauc savu vīru un nāciet šurp." Paskatieties, šeit tas tika pierādīts. Šeit kļuva redzams, pie kāda avota viņa atradās. Teica: "Ej, pasauc savu vīru un nāciet šurp."

Viņa teica: "Man nav vīra."

173 Viņš teica: "Tu taisnību esi sacījusi." Redziet, izskatījās, ka tas ir acīmredzami pretrunā tam, ko Viņš bija viņai prasījis un teicis: "Ej, pasauc savu vīru."

Teica: "Man nav vīra."

174 Viņš teica: "Tu taisnību esi sacījusi." Teica: "Jo tev ir bijuši pieci, un tas, ar ko tu dzīvo tagad, nav tavējais."

175 Paskatieties uz šo sievieti, cik ļoti viņa atšķīrās no tā laika priesteriem! Tā laika priesteri redzēja, kā notiek tā pati lieta, bet teica: "Tas ir velns, telepātija vai...vai Belcebuls." Saprotiet, viņiem neizdevās saskatīt, ka tas ir apsolīts Vārdā.

176 Bet šī parastā sieviete izprata Rakstus labāk nekā jebkurš no tiem priesteriem. Viņa teica: "Kungs, es redzu, ka Tu esi pravietis. Mums nav bijis tāda jau četri simti gadu, kopš Maleahijas laikiem. Bet," teica, "mēs tādu gaidām, un mēs zinām, ka Viens tāds nāks, Mesija. Un, kad Viņš nāks, tas būs tas, ko Viņš darīs."

Jēzus teica: "Es esmu Viņš." Āmen.

177 Vai jūs pamanījāt, ka viņa atstāja savu spaini pie Jēkaba cisternas un skrēja uz pilsētu, būdama piepildīta ar artēzisko avotu! Viņa bija ieraudzījusi to pilnībā apstiprinātu, un ka Viņš bija tas dzīvības avots. Ļaujiet man iepazīstināt jūs ar viņu. Viņa atstāja to, kad bija pierādīts, ka Viņš ir dzīvības Vārds. Viņa atstāja to un bija ieraudzījusi, ka tā pati klints, kas tika sista tur tuksnesī, bija pierādīta kā tur klātesoša.

178 Atļaujiet man pateikt, ka tas pats Dievs, kas bija tajās aizgājušajās dienās, par ko mēs tik daudz runājam, Viņš ir klātesošs šeit un tagad; nevis caur kādu teoloģisku saprašanu, bet caur personīgu atziņu par Viņa apstiprinājumu, ka šajās pēdējās dienās Viņš izlies Svēto Garu pār Savu draudzi. Viņš nav kaut kāds "Es biju". Viņš joprojām ir: "ES ESMU," tagadnes laiks, vienmēr.

179 Tad tā cisterna zaudēja savu garšu. Un tāpat tas notiek katram cilvēkam, kas reiz ir iegājis Dieva spēkā caur Svētā Gara kristību, konfesionālās sistēmas zaudē savu garšu. Tu vairs negribi tās sastāvējušās vardes un ķirzakas, un kukaiņus, un tā tālāk. Tu dzer no avota, kas ir svaigs un tīrs, no

Dieva Vārda, kas katru stundu ir svaigs tavā dvēselē. Tāpat kā tagad, kad Vārds ir pierādīts kā patiesība, nogaršojiet un pārbaudiet, vai tā ir taisnība.

180 Kaut arī tā cisterna bija labi kalpojusi, labi nokalpojusi savu laiku, taču, redziet, tur bija dzīvības avots, vairs ne Jēkaba aka, garīgai dzeršanai. Kā viņi domāja, ka, ja viņi dzers no tās akas, nu, viss būs kārtībā; bet tagad tur sēdēja pats dzīvības avots.

181 Lūk, mums nav vajadzīgas sistēmas un organizācijas, kas mums ir. Mēs esam beigu laikā. Un Dievs apsolīja šajā beigu laikā tās lietas, ko Viņš darīs. Un mēs redzam, ka tas ir piepildījies līdz pēdējam vārdam. Mēs dzirdam, kā vīrs, aiz kura stāv militārais spēks, ceļas un dreb, un saka, viņi: "Kaut kas teju teju notiks." Mēs jūtam, kā Svētais Gars brīdina mūs, ka kaut kas gatavojas notikt. Mēs redzam, ka viss ir savās vietās. Tādā gadījumā, atstājiet sistēmu un nāciet pie tā avota. Tieši tā.

182 Tā kalpoja savam mērķim, bet tagad viņa nonāca aci pret aci ar pašu avotu.

183 Jāņa 7:37-38 Jēzus sacīja pēdējās būdiņu svētku dienās (ko Viņš teica?): "Ja kādam slāpst, lai viņš nāk pie Manis un dzer." Turpat teologu vidū! "Ja kādam slāpst, lai viņš nāk pie Manis un dzer. Jo Rakstos ir teikts, ka no viņa iekšējās būtības plūdīs dzīvā ūdens upes."

184 Ir dzīvais avots. Tas ir tas avots, ko cilvēki šodien ir atstājuši. Ticības mācības dēļ viņi ir atstājuši dzīvā ūdens avotu. Ļaujiet man iepazīstināt jūs ar Viņu. Viņš man ir... Un es beidzu.

185 Man Viņš ir tas avots, kas izglāba Hagares dzīvību un bērnu, kad viņi mira tuksnesī.

186 Es ticu, ka Viņš ir tā klints Jesajas 32. nodaļā, Viņš ir tā klints sausā zemē. Viņš ir tas patvērums vētras laikā.

187 Caharijas 13. nodaļā Viņš ir tas avots, kas atvērās Dāvida namā, grēkam. Es ticu, ka tas ir Viņš. Un jūs?

188 Psalmā 35:9 Viņš ir Dāvida dzīvības avots. Viņš ir Dāvida klusie ūdeņi un zaļās ganības. Viņš ir tas ūdens pie strauta Dāvidam.

189 1. Mozus grāmatas 17. nodaļā Viņš ir Ābrahāma barojošā krūts, El-Šadai. Bet, kad viņa dzīvība bija viņu atstājusi, viņš joprojām... Dievs teica.

190 "Simts gadus vecs vīrs, kā gan tas būs? Es esmu vecs, mana sieva ir veca, kā tas vispār var būt?"

191 Viņš teica: "Es esmu El-Šadai." Lūk, *El* nozīmē "tā", bet...bet *Šadai* ir "krūts", un *Šadai* ir daudzskaitlis, kas nozīmē: "Es esmu Dievs ar krūtīm."

192 Tāpat kā mazulis, kurš ir pikts un jūtas slikti, un spēks ir viņu pametis, viņš piekļaujas mātes krūtīm un zīžot atgūst savus spēkus. Protams. Ne tikai... Kad viņš zīž, viņš vairs nav pikts. Pie mātes krūts viņš ir apmierināts, iegūdams savus spēkus.

193 Un ikviens cilvēks, kas pieņems savā sirdī Dieva apsolījumu, ka: "Šis apsolījums ir jums un jūsu bērniem, un visiem, kas vēl ir tālu, ko Tas Kungs, mūsu Dievs, pieaicinās," un piespiedīsies cieši tam un atkal izzīdīs savu spēku. Piktais bērniņ, tici tam! Tas ir ticīgajiem.

194 Ticīgam dzejniekam...man prātā nāk daudzas dziesmas, ko dzejnieki ir sacerējuši mums. Bija viens no viņiem, kas reiz pateica, viņš...

Ir kāds Avots, Asins pilns,

Kas no Imanuēla vēnām plūst,

Kad grēcinieks tajā gremdēts tiek,

Visi grēka traipi zūd.

Tas zaglis mirstošais to priecādamies redzēja,

To avotu, kas viņa laikā tecēja;

Tur arī es, kaut esmu tikpat ļauns kā viņš

Savus grēkus varu nomazgāt.

Kopš ticībā to straumi redzēju,

Kas no Tavām rētām plūst,

Mans motīvs izpērkošā mīlestība ir,

Un tāds tas būs, līdz nomiršu.

195 Man Viņš ir tie šķīstīšanas Vārda ūdeņi, kas atdala tevi no visa, kas ir pretrunā Viņa Vārdam. Tas ir tas avots, kas, kā es ticu, ir Viņš. Tieši tā. Tas...tie ir tie ūdeņi, kas atdalīja mani no cilvēku taisītām cisternām, un pievienoja dzīvā ūdens avotam. Ak, draugs, es varu vienkārši... Es varu vienkārši turpināt un turpināt ar visu to, kas...kas Viņš ir mums! Viņš ir Alfa, Omega. Viņš ir sākums, Viņš ir beigas. Viņš ir Tas, kas bija, kas ir un kas nāks. Viņš ir Dāvida sakne un atvase. Viņš ir rīta zvaigzne. Viņš ir mans viss visā.

196 Un, brāli, māsa, ja tev nav bijis... Ja jūs visu savu dzīvi esat dzēruši no šīs cilvēku veidotās ūdenstvertnes, kāpēc jums šorīt neatstāt to tvertni un neatnākt pie šī avota?

197 Nolieksim uz brītiņu mūsu galvas. Ar noliektām galvām... [Māsa sāk dziedāt citā mēlē. Pārtraukums lentes ierakstā–Tulk.] ...manuprāt, tas ir aicinājums pie altāra. Cik daudzi tagad?

198 Es...es biju ļoti nervozs, es...es jūs turēju pārāk ilgi, tas lika man saraustīt manu vēstījumu gabalos. Bet es ticu, ka Svētais Gars grib, lai jūs saprastu, ko es gribēju pateikt. Skatieties, šajā dienā nav nekas svarīgāks par to, lai nokārtotu visu ar Dievu; saprotiet, mūsu pusdienas, lai kas tas nebūtu, jebkas. Tas Kungs ir šeit. (Lūk, es biju to dzirdējis tikai kādu vienu reizi savā dzīvē, līdz šim brīdim.)

199 Un tā, cik...visi šeit klātesošie, nevis "cik daudzi". Visi šeit klātesošie, kas vēlas dzert no tā, vienkārši piecelieties uz brītiņu, vienkārši lūgšanai. Lai Dievs jūs svētī. Lai Tas Kungs jūs svētī.

200 Un tā, cik daudzi no klātesošajiem, kas...kas šobrīd atrodas šeit, pateiks, paceldami roku *šādi*: "Dievs, nonāc uz manis, vienkārši piepildi mani, ļauj man dzert no šī avota. Un es neesmu rīkojies pareizi, bet es...es gribu, lai Tu piedod man to. Es gribu, lai Tu nomazgātu manus grēkus. Un ļauj...ļauj...ļauj man no šīs dienas vienkārši..."? Tikai paskatieties! Ak!
Ir kāds Avots, Asins pilns,

Kas no Imanuēla vēnām plūst,

Kad grēcinieks tajā gremdēts tiek,

Visi grēka traipi zūd.

Visi grēka traipi zūd,

Visi grēka traipi zūd;

Kad grēcinieks tajā gremdēts tiek,

Visi grēka traipi zūd.

201 Tagad tas...tu, kas esi ticīgs kristietis, esi pieņēmis Kristu kā savu Glābēju, bet tu vēl neesi... Lūk, ja tev tā vēl nav, lūk, kur ir tas avots. Vienīgais, kuru es pazīstu, ir tas avots no Imanuēla vēnām. Un tā, ja daudzi no šeit klātesošajiem...

202 Tas ir tieši tā, kā es nesen vakarā stāstīju par to mazo ērglēnu, kas staigāja pa kūts pagalmu kopā ar vistām. Un viņš nezināja neko citu, kā vien vistas, bet viņš zināja, ka viņā bija kaut kas atšķirīgs no tām vistām. Un tad atlidoja viņa māte, kas viņu meklēja, un viņa iekliedzās no augšienes. Tas bija ērgļa sauciens. Redziet, viņam bija jābūt ērglim jau no sākuma, citādi viņš nekad nebūtu atpazinis to saucienu. Redziet, viņš...

203 Tur ir jābūt kaut kam apaugļotam, citādi tas nekad nevarēs radīt dzīvību. Un, ja tevī ir tā

sēkla, Dieva Vārds, Svētais Gars šobrīd ir šeit, lai apaugļotu to un padarītu tev to reālu.

204 Cik daudzi šeit nav pieņēmuši Svētā Gara kristību, vai jūs pacelsiet savas rokas? Visapkārt, visur, tā īsteni patiesi, ja jūs neesat saņēmuši Svēto Garu un vēlētos to, paceliet savu roku. Lai kur jūs atrastos, vienkārši turiet savu roku paceltu, tikai brītiņu.

205 Tagad es gribu, lai tie, kas stāv apkārt un skatās uz viņiem, es gribu, lai kāds uzliek viņiem savas rokas.

206 Es ticu, ka tieši šobrīd Svētais Gars piepildīs katru no jums, kuri to vēlas. Tagad nedomājiet par ēdienu tur kafejnīcā. Domāsim par šo ēdienu šeit. Tas ir tas īstais. Tas ir dzīvība. Saprotiet, šī ir dzīvība.

207 Tagad pagriezieties, ikviens no jums, un uzlieciet rokas viens otram. "Un viņi uzlika viņiem savas rokas!" Tagad es gribu, lai jūs lūdzaties par to cilvēku, uz kura atrodas jūsu roka...

208 Tagad nedomājiet par iešanu prom. Nedomājiet par neko citu. Vienkārši domājiet, ka tieši tagad Svētais Gars ir šeit, lai piepildītu katru indivīdu. Atveriet savu sirdi, izlejiet ārā visu cisternas ūdeni un sakiet: "Ak, dzīvības avots, ienāc manī. Piepildi mani, ak, Kungs Dievs, ar Savu labestību un žēlastību."

209 Kungs Jēzu, tas neizsīkstošais avots! Es lūdzu, Dievs, lai Tu piepildi katru no viņiem. Lai Svētais Gars nonāk šeit. Es lūdzu, Dievs, lai mēs aizmirstam visu par jebko citu; lai Svētais Gars nonāk mūsu vidū tieši tagad un dod mums to dzīvības ūdeni bez maksas, no visurienes. Dāvā to, ak, Dievs. Kamēr lūgšana un dziesma turpinās un saplūst kopā, Kungs, zinot, ka tā ir Tava klātbūtne, Tava dievišķā klātbūtne, mēs vēlamies nākt pie tā avota. Mēs gribam reālu, neviltotu kristību ar Svēto Garu. Kungs, šie cilvēki lūdz par to. Es lūdzu, lai tieši šajā brīdī, lai viņi tiek piepildīti ar šo Dieva labestību. Dāvā to, ak Dievs. Uzklausi Savu bērnu lūgšanu. Lai Tu nonāc pār viņu būtību, lai Dieva spēks un Svētais Gars pārtraucas pār viņiem. Dāvā to, Dievs.

210 Ak, kā mēs pateicamies Tev par atsvaidzinājumu, par varenā debesu Dieva klātbūtni, kas atrodas mūsu vidū! Tieši šajā pusdienlaika stundā, Kungs, pabaro mūs! Kungs, mēs gribam ēdienu no Tava galda. Pabaro mūs, Kungs, tieši tagad. Pabaro mūs ar Svēto Garu mūsu dzīvēs. Mūsu izsalkušās, izkaltušās dvēseles slāpst. Kā Tu teici šīs dziesmas tulkojumā: "Tas izlies ūdeni uz izkaltušo zemi." Lai tas notiek, Kungs. Lai Tavi Vārdi tiek izpausti Tavu bērnu sirdīs: "Ūdeņi uz sausas, izkaltušas zemes." Mūžīgais Dievs, uzklausi Tava kalpa lūgšanu un dod mums šo svētību. Āmen.

Ak, kā es mīlu Jēzu...

211 Tagad vienkārši turpiniet Viņu slavēt. Noskaidrojiet, Svētais Gars ir šeit. Ja jūs to nesaņemat, tā ir jūsu vaina.

...kā es mīlu Jēzu

"Vai tu mīli Mani vairāk nekā tie?"

...mīlu Jēzu,

Jo Viņš pirmais mani mīlēja.

Ak, kā es mīlu... (Slava Dievam!)

Ak, kā es mīlu... (Kā būtu, ja Viņš atnāktu tieši tagad?)

Ak, kā es mīlu Jēzu,

Jo Viņš pimais mani mīlēja.

Nekad Viņu neatstāšu.

Nekad Viņu neatstāšu,

Nekad Viņu neatstāšu,

Jo Viņš pirmais mani mīlēja.

Brīnišķīgs, brīnišķīgs Jēzus ir man,
Padomdevējs, Miera Valdnieks, Varens Dievs Viņš ir;
Mani glābj, sargā mani Viņš no grēka, kauna,
Brīnišķīgs ir šis mans Glābējs, slavēts Viņa...

212 Tagad nodziedāsim to Viņam!

Brīnišķīgs, brīnišķīgs Jēzus ir man,
Padomdevējs, Miera Valdnieks, Varens Dievs Viņš ir;
Mani glābj, sargā mani Viņš no grēka, kauna,
Brīnišķīgs ir šis mans Glābējs, slavēts Viņa Vārds!

213 Visi, kas to jūt, sakiet: "Āmen." [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Ak, aleluja! Es redzu, ka daži cilvēki šobrīd iet cauri, ar Svēto Garu.

Reiz biju zudis, esmu atrasts, brīvs no visas tiesas,
Jēzus dāvā brīvību, pilnīgu man glābšanu;
Mani glābj, sargā mani Viņš no grēka, kauna,
Brīnišķīgs ir šis mans Glābējs, slavēts...

Tagad pacelsim mūsu rokas un patiešām...

Ak, brīnišķīgs, brīnišķīgs Jēzus ir man,
Padomdevējs, Miera Valdnieks, Varens Dievs Viņš ir;
Mani glābj, sargā mani Viņš no grēka, kauna,
Brīnišķīgs ir šis mans Glābējs, slavēts Viņa Vārds!

214 Vai jūs Viņu mīlat? [Sanāksme saka: "Āmen!"–Tulk.] O, brīnišķīgi! Lai slavēts ir tas Avots, kas ir Asins pilns, kur grēcinieki zaudē visas cilvēka bailes, visu nosodījumu, vienkārši brīvi Viņā. Aleluja! Ak vai, tas patiešām ir brīnišķīgi!

215 Tagad, kamēr mēs dziedāsim to vēlreiz, lai visi metodisti, baptisti, katoļi, prezbiteriāņi, kas šeit ir, kamēr mēs dziedāsim šo: "Brīnišķīgs Jēzus ir man," vienkārši pagriezīsimies un paspiedīsim viens otram roku, vienkārši uztaisīsim labu, veclaicīgu padrūzmēšanos. Ziniet, es...tieši tas man patīk. Aiziet, tagad nodziedāsim to, kamēr mēs to darīsim.

Ak, brīnišķīgs, brīnišķīgs Jēzus ir man,

216 [Brālis Demoss Šakarjans saka brālim Branhamam: "Brāli Branham, es tikko saņēmu ziņu, ka prezidents Džonsons ir nogādāts slimnīcā ar sirdstrieku, un varbūt mums vajadzētu palūgt par viņu un par mūsu valsti." Kāds saka: "Brītiņu uzgaidīsim."–Tulk.]

brīnišķīgs Jēzus ir, (Tā tas ir.)
Ak Padomdevējs, Miera Valdnieks...

217 [Brālis Demoss Šakarjans atkal saka brālim Branhamam: "Atvaino, atvaino mani vēlreiz, vai tu nevarētu tikai uz brīdi nokāpt lejā?" Brālis Erls Prikets vada dziedāšanu sanāksmē. Pārtraukums lentes ierakstā. Sanāksme dzied dziesmu *"Ir dzīvības upe"*. Pārtraukums lentes ierakstā–Tulk.]

Bībelē ir teikts: "Lūdziet par tiem, kas ir pie varas."

218 Mūsu Debesu Tēvs, mēs stāvam ar ārkārtīgu vajadzību par mūsu valsts vadītāju, mūsu prezidentu. Varbūt viņš nekad par to neuzzinās, Kungs, bet Tu to zini. Es lūdzu par brāli Džonsonu, jo viņš apliecina, ka viņš tic Tev. Un, Tēvs, kā mēs saprotam, viņam bija sirdstrieka. Es lūdzu, Dievs, saglabā viņa dzīvību. Tā vai citādi mums šobrīd ir nacionāla krīze. Un lai Tavs Gars nonāk uz viņa, Kungs. Un tieši tagad, slimnīcā vai kur nu viņš būtu, un lai Tavs Gars nonāk pār to *Valter-*

rīdas slimnīcā un pieskaras viņa ķermenim, saglabājot viņa dzīvību. Kungs, tas cilvēks ir zem spiediena, lielāka spiediena, nekā mēs saprotam. Tāpēc mēs lūdzam, Dievs, kā ticīgie un kā daļa no šīs valsts, mēs lūdzam par savu līderi, lai Tu dāvā viņam dzīves pagarinājumu šajā svarīgajā stundā, Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

CAURĀS AKAS

(Broken Cisterns)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1965. gada 23. janvārī Fīniksā, Arizonas štatā, ASV. Svētruna ar numuru 65-0123 ilgst 1 stundu un 26 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2026. gadā.